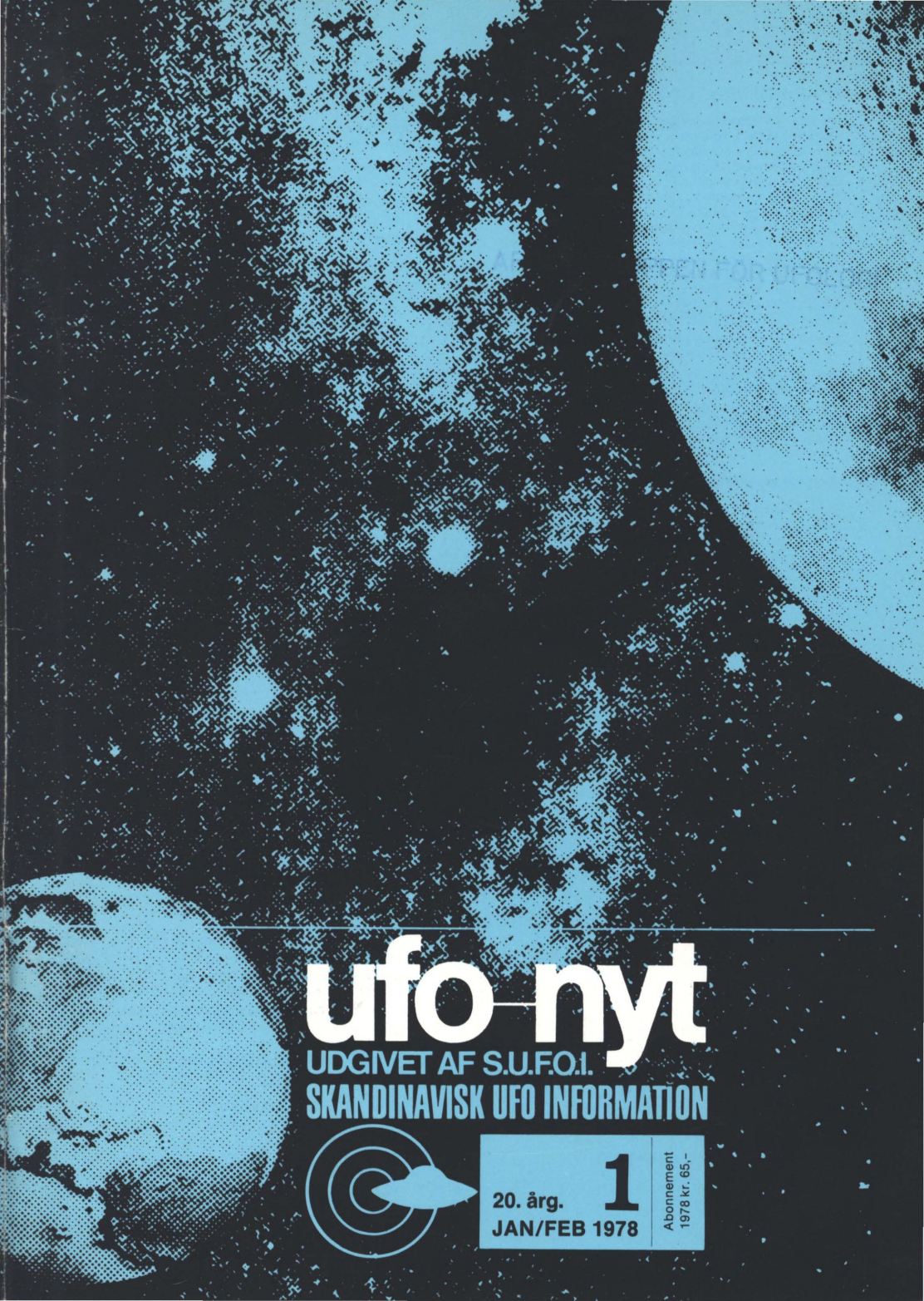

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

20. årg.

JAN/FEB 1978

1

Abonnement
1978 kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOf er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOf ledes af **Repræsentantskabet og Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOf og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 65,00 for året 1978) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOfs formand: Fl. Ahrenkiel*, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ansvarshav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*

Sekretariat: Karen M. Linnebal, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOfs RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen, Lottesvej 15, st. 8220 Brabrand, tlf. (06) 15 42 56.

SUFOfs EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Naksøvej 5, 4920 Solledet, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Konsulent: H. F. Ervig, Breddammen 6, Hårlev Overdrev, 4653 Karise, tlf. (03) 68 51 63.

SUFOfs FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOfs ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOfs DUPLIK: Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOfs ALARMERINGSCENTRAL:

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området): Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen, Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26. Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl.a.:

SUFOfs 20 års jubilæum	3
Udstillingen »20 år med UFOer«	8
Danske amatørforskere	14
Mexicanske filmfolk filmer UFOer	16
Rumfarts-notitser	17
UFO-rapporter, Danmark	18
SCANDI-rapport (GICOFF afslører)	23
Læserundersøgelse	24
San José de Valderas og »UMMO«-sagen ..	28
Kig på himlen	37
Endelig!	38
UFO-NYT's brevkasse	39
Nu kommer UFOerne	42
José António's utrolige eventyr	46

SUFOIs 20 års jubilæum

*En enkelt »fløj«
af den smukt
blomstersmykkede
udstilling.*

Udstillingen »20 år med UFOer« på Københavns Rådhus i dagene 24. november-3. december 1977 var en stor succes. Lad det være slået fast straks. På denne måde markeredes SUFOIs 20 års jubilæum, og det blev gjort på en særdeles præsentabel måde.

Udstillingen blev åbnet torsdag den 24. november kl. 14.30 af formanden for Københavns Borgerrepræsentation, Gerda Louw Larsen, der i sin velkomsttale til alle de fremmødte bl. a. udtrykte stor anerkendelse af den sobre og nøgterne fremstilling af emnet, der kendetegnede udstillingen.

*Borgerrepræsentationens formand,
Gerda Louw Larsen.*

SUFOIs formand, civilingeniør Flemming Ahrenkiel, gik derefter på talerstolen:

»Som indledning vil jeg gerne på Skandinavisk UFO Informations vegne sige tak, fordi man har stillet Københavns Rådhus til disposition for SUFOIs jubilæumsudstilling »20 år med UFOer«, og for det arrangement, man har forberedt for vore indbudte gæster i dag.

Det har også været en glæde at mærke den imødekommenhed og hjælpsomhed, som vi har mødt her på rådhuset under forberedelserne til udstillingen.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at byde vore indbudte gæster velkommen.

Via denne udstilling håber jeg De vil få et indtryk af SUFOIs arbejde og af det fænomen, som vi beskæftiger os med.

En del af de tilstedeværende har måske hovedsageligt kendskab til UFO-fænomenet gennem omtalen i de forskellige massemedier, så jeg håber denne udstilling vil kunne give disse et noget mere nuanceret billede af fænomenet – vi har forlængst passeret det tidsrum, hvor

Foto af Henrik Pedersen og Flemming Ahrenkiel foran en af plancherne. Det blev bragt i flere aviser.

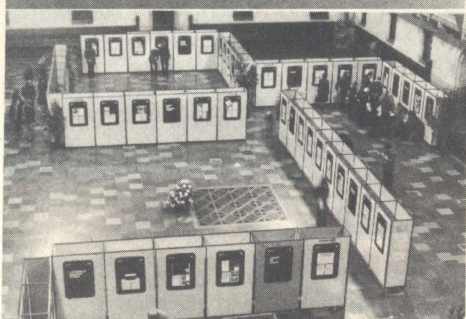
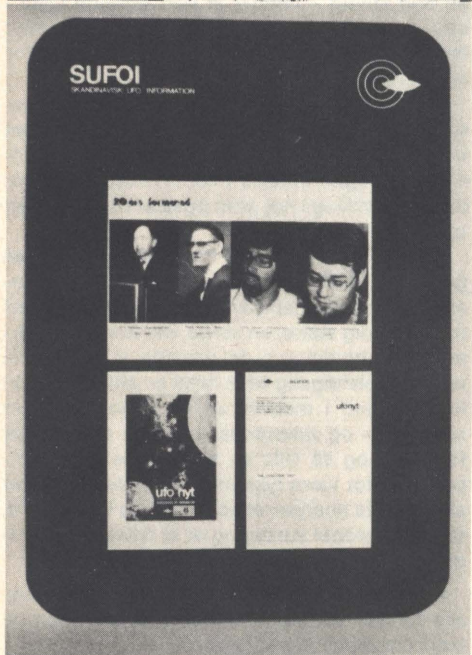
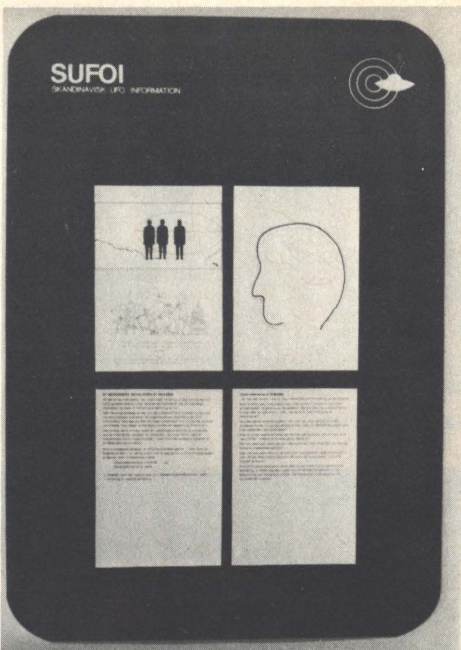
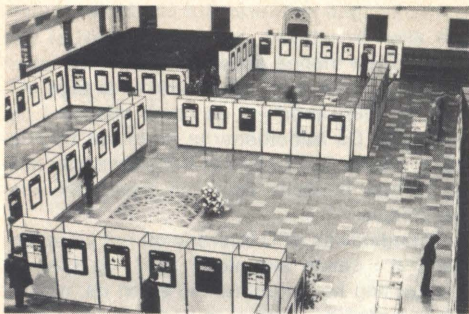
UFOer blev sat lig »Flyvende tallerkener og små grønne mænd«! Det har nogle af vore hjemlige aviser og radio-TV da heldigvis også opdaget.

Men fænomenet UFOer anses i dag stadig af en del mennesker for at være et ret kontroversielt emne. Fænomenet passer ikke rigtig ind i de vante referencerammer – det er anormalt, anderledes og skal derfor kanøfles, dvs. ignoreres, undertrykkes eller bortforklares.

En større respekt for den menneskelige fornuft og intelligens ville derimod fordrer en nærmere undersøgelse af et sådant fænomen – en indsamling og bearbejdning af tilgængelige data samt en udadvendt information om tingenes tilstand.

SUFOIs formand, Flemming Ahrenkiel, på talerstolen i rådhus hallen.

Dette er netop hvad vi forsøger at realisere i Skandinavisk UFO Information. Derfor værdsætter vi den fordomsfrihed, som Københavns Rådhus har udvist ved at huse en udstilling omhandlende et så specielt emne som Uidentificerede Flyvende Objekter.

I 1976 havde vi den glæde at blive opfordret til at deltage i en tilsvarende udstilling i Bruxelles. Invitationen kom via det belgiske udenrigsministerium, og udstillingen åbnedes af en af Bruxelles borgmestre. Blandt gæsterne var bl. a. den belgiske trafikminister, den hollandske undervisningsminister og den franske kulturmi-

1. I hallens nordvestlige hjørne (øverst tv.) var biografen, hvor lysbilledforedraget blev vist nonstop.
2. Planche om SUFOIs formænd gennem tiderne, UFO-NT og vort engelsksprogede »Newsletter«.
3. En af plancherne om UFO-teorier.
4. Der er trængsel ved informationsstanden i det sydvestlige hjørne (t.h.).

nister. Så også andre steder har man følt sig foranlediget til at betragte fænomenet med nye øjne.

Joachim Jerrik.

X. P. Madsen (t.h.) i samtale med Robert Christiansen.

En af UFO-NYT's flittige oversættere, E. Bøtter-Jensen, studerer plancher.

Udstillingen markerer SUFOIs 20 års jubilæum eller fødselsdag, og vi har forsøgt at vise nogle af de mange aspekter, der findes inden for UFO-fænomenet uden direkte at tage stilling for eller imod – i de fleste tilfælde i det mindste!! Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Skandinavisk UFO Information har været engageret i denne sag siden 1957, og selv om mange ting har forandret sig siden da, gælder én ting stadig – nemlig at vort arbejde også i dag udelukkende bygger på frivillig, ulønnet indsats, ydet af mennesker med interesse for problemet.

Op basis for hele SUFOIs arbejde er vore læsere, der via deres abonnement på tidsskriftet UFO-NYT leverer den økonomiske forudsætning for nogen indsats overhovedet. Derfor er denne udstilling i høj grad også et resultat af en medlemsindsats.

– Med baggrund i det her sagte vil jeg også gerne på SUFOIs vegne – til myndigheder, institutioner og enkeltpersoner – rette en appel om fremtidig støtte, en støtte, der finder udtryk i en positiv holdning til det arbejde, vi forsøger at udføre. Selvfølgelig så vi helst en aktiv støtte. Vi kommer ind i mellem ud for problemer, der ressource- og videnmæssigt ligger ud over vor formåen, og så ville en hjælpende hånd simpelthen blot være lykken! – om det så drejer sig om at få analyseret en mærkelig klump jord, en professionel vurdering af et tvivlsspørgsmål eller en oplysning i en aktuel sag.

I denne forbindelse en tak til både det danske forsvar og politi for den hjælpsomhed, vi hidtil har mødt disse steder.

Jeg skal ikke give en længere udredning om SUFOIs historie og genvordigheder – vi står jo alle op! – men blot henvise til udstillingens tekst.

Men det ville måske være på sin plads at understrege, hvad vi i SUFOI forstår ved et UFO! Det er simpelt hen et Uidentificeret Flyvende Objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere IKKE kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen!!

Det er lykkedes SUFOI – bl. a. ved velvillig bistand fra den amerikanske ambassade – at få den amerikanske spillefilm »UFO« her til landet,

så vi kan vise den i forbindelse med vor jubilæumsudstilling.

Filmen er fra halvtredserne og er en slags dokumentarfilm, idet den viser rekonstruktioner af de mest berømte UFO-observationer, samt rummer originale filmklip.

Man vil kunne se filmen de to lørdage i udstillingsperioden – lørdag den 26. november og 3. december kl. 14.00 i festsalen ovenpå, hvor receptionen afholdes i dag.

Filmforevisningen er gratis, og vi håber naturligvis, at de her tilstedeværende og særligt indbudte vil kunne få tid og lejlighed til at se filmen – der vil være reserverede pladser til det formål.

Jeg håber de tilstedeværende vil give sig tid til at studere udstillingens plancher, når selve receptionen er overstået, og at man – når man går herfra – både er blevet klogere og har fået lidt at fundere over.

I så fald vil udstillingens formål være opnået!

Rigtig hjertelig velkommen..«

I forrige nr. af UFO-NYT indbød SUFOI medlemmerne til at deltage i udstillingens åbning, og mange medlemmer benyttede sig af dette tilbud.

Københavns Kommune og SUFOI havde ligeledes udsendt invitationer til repræsentanter for forskellige myndigheder og institutioner m. v. Der var derfor også et stort opbud af borgmestre, politifolk, officerer fra forskellige værn og specialafdelinger samt ambassade- og pressefolk fra både dags- og ugepressen samt radio og TV.

Efter Flemming Ahrenkiels tale begav vi os alle ovenpå til Rådhusets festsal, hvor der resten af eftermiddagen omkring et overdådigt veldækket bord – med bl. a. de berømte rådhuspandekager – var lejlighed til at hilse på gamle venner samt stifte nye bekendtskaber.

Fra SUFOI skal der til Københavns Kommune og Rådhusforvaltningen lyde en meget stor tak for den venlige imødekommenhed og det villige samarbejde, vi har mødt i forbindelse med vor udstilling, som derved kunne præsenteres i de smukkeste mulige omgivelser – Københavns Rådhusal.

Ole Henningsen.

SUFOIs thv. Sjællands-leder og fotoekspert, Ensio Slej sammen med Peter Juhl Svendsen, forlaget Sphinx & Nihil, redaktør af »Fortæna«.

Iver O. Kjems og Erling Jensen.

Forfatteren Peter Ronild.

Flemming Ahrenkiel (tv.) og Tage Voss.

USAs luttattaché, colonel Piper sammen med en repræsentant for det danske forsvar.

Chefen for flyvestation Avnø, oberstløjtnant Kurt Abildskov (tv.) og Ole Henningsen.

FOTOS: Jens Olsen, Torben Birkeholm, Carsten H. Pedersen.

Udstillingen

»20 ÅR MED UFOer«

Forud for åbningen af udstillingen var der gået nogle måneders hektisk arbejde, hvor SUFOIs forskellige afdelings- og områdeledere havde været engageret i en stor fælles opgave: At skabe en interessant, afvekslende og sober udstilling om de kontroversielle UFO-fænomener.

Herom fortæller udstillingens koordinator og leder, teknisk tegner Henrik Pedersen:

»På et møde i september 1977 blev man i SUFOIs Repræsentantskab enige om en dispositionsplan for de 22 forskellige områder inden for UFO-sammenhængen, som man ønskede at beskæftige sig med på udstillingen. Blandt disse mange emner kan f. eks. følgende nævnes:

Foreningen SUFOI og dens formål, behandling af UFO-rapporter, inden- og udenlandske UFO-rapporter, UFOer på radar, UFOer i fortiden, rapporter om UFOnauter, officielle kommissioners arbejde, astronautobservationer, myndigheders og pressens reaktioner gennem tiderne, UFO-detektorer og andre tekniske hjælpemidler, kontaktpersoner, fejkilder, statistiske undersøgelser af UFO-rapporter, kendte menneskers udtalelser om UFOer og teorier om UFO-fænomenernes herkomst.

De enkelte sagsområder blev udelegeret til de af afdelings- eller områdelederne, der i forvejen beskæftigede sig med dette emne, eller som via personlig interesse måtte have en speciel indsigt i de enkelte emner. Den enkelte medarbejder skulle derefter selv sørge for fremstilling af passende korte, men alligevel dækkende tekster for sit emne samt fremskaffe fornødent illustrationsmateriale. Det hele havnede til sidst hos mig, hvor jeg sammen med det øvrige Forretningsudvalg på nogle møder gennemgik og afpudsede materialet.

Selvom udstillingens enkelte dele var fremstillet af enkeltpersoner rundt om i landet, skulle det færdige resultat gerne fremstå som et samlet hele. Jeg havde til dette brug udarbejdet et lay-out for den enkelte planche og for den samlede udstilling, der kom til at bestå af i alt 134 plancher. Selve planchen måler 70 x 100 cm og er i sort karton med påtrykt bomærke og navn øverst. På denne færdige planche monteredes tekster og illustrationer i et modulsystem, der på planchen fyldte en A-2

størrelse (42 x 60 cm). Denne fremgangsmåde krævede naturligvis et stort arbejde af den implicerede fotograf og af reprofotografen, der skulle op- og nedfotografere alle mulige former for fotografier og tegninger, for at disse kunne indpasses i de enkelte plancher.«

Henrik Pedersen fortjener al mulig ros for sine ideer omkring udstillingens udseende og for den måde, hvorpå han fik afviklet denne enormt store arbejdsbyrde. Selv hele natten op til udstillingens åbning var han på tæerne i Rådhushallen for at få alt til at klappe.

Der var offentlig adgang til udstillingen fra fredag den 25. november til lørdag den 3. december. I hele udstillingsperioden var der god tilstrømning af interesserede, og de vagthavende Rådhusbetjente fortalte da også, at de sjældent havde oplevet en så stor interesse for en udstilling i Rådhushallen.

Ikke alene var der direkte besøgende til udstillingen; men også mange af de mennesker, der havde ærinde på Københavns Rådhus, benyttede lejligheden til at kigge nærmere på udstillingen, der også blev besøgt af flere videnskabsmænd og piloter, der tog de udstillede materialer i nærmere øjesyn.

På udstillingen var der lejlighed til at overvære et lysbilledbåndforedrag, der i løbet af 42 minutter og med 80 lysbilleder fortalte om væsentlige UFO-observationer fra ind- og udland samt redegjorde for nogle af problematikkerne omkring UFO-fænomenerne.

Ligeledes var der hele tiden repræsentanter for SUFOI til stede ved en informationsstand for at besvare spørgsmål fra udstillingsgæsterne.

En af de ting, der især tiltrak sig publikums opmærksomhed, var en udstilling i montrér af UFO-detektorer, radioer og andet teknisk hjælpegrej og observationsudstyr. Materiellet var venligst stillet til rådighed og opstillet af Bent Aalberg, der ligeledes havde konstrueret en arbejdende modelopstilling af en automatisk UFO-alarmering via radio.

I glasmontrér var der udstillet et bredt udsnit af de bøger om UFO'er, der gennem de sidste 30 år har været på markedet.

De to lørdage vistes kl. 14.00 den amerikanske dokumentarfilm »The Truth About Unidentified Flying Objects«, der er produceret i 1956. Filmen havde ikke tidligere været vist i Danmark, og kun nogle få danske UFO-interesserede havde lejlighed til at stifte be-

kendtskab med den ved en kongres i Mainz i Vesttyskland i 1967.

Filmen behandler forskellige af de klassiske UFO-tildragelser fra USA, herunder Kenneth Arnold, Kaptajn Thomas Mantells nedstyrtning med sit fly, »luftkampen« ved Fargo m. v. Disse hændelser er udførligt beskrevet af f. eks. Donald Keyhoe. En af hans bøger udkom i midten af halvtredserne på dansk med titlen »Flyvende tallerkener fra verdensrummet«.

Det er nok nødvendigt at have et grundigt kendskab til disse hændelser samt U.S. Air Force's holdning på dette tidspunkt for at få et udbytte af denne del af filmen.

De mest spændende afsnit af denne film koncentrerer sig omkring rekonstruktionerne af de efterhånden berømte observationer af UFO'er på radar ved Washington National Airport i sommeren 1952. Filmens bedste kvalitet er utvivlsomt, at den viser sjældne farveoptagelser af UFO-fænomener fra USA. Disse film er optaget dels i Great Falls, Montana i USA i 1950 samt i Tremonton i den amerikanske stat Utah i 1952. Der er tale om 16 mm farvefilm, der med en blå himmel som baggrund viser henholdsvis 2 samt adskillige små lysende objekter, der flyver hen over himlen. Filmklippene gentages adskillige gange, ligesom objekterne gengives i slow motion og i forstørrelse for at give publikum lejlighed til at studere optagelserne nærmere.

SUFOI modtog mange hilsener fra nær og fjern i anledning af jubilæet, bl. a. fra lederne af den amerikanske UFO-organisation APRO, Coral og Jim Lorenzen.

Adskillige udlændinge »faldt« ind på Rådhuset og så vores udstilling.

Når dette skrives, er SUFOI's jubilæumsudstilling atter pakket ned, men den skal snart ud af »mølposen« igen, hvilket meddeles andetsteds i bladet. Allerede på nuværende tidspunkt har vi kontakt med adskillige institutioner landet over, som er interesserede i at få udstillingen opstillet i løbet af 1978 og 1979.

Naturligvis er SUFOI interesseret i, at udstillingen ses af flest mulige mennesker. Hvis De derfor selv har en idé eller et ønske om, hvor udstillingen kunne placeres, hører SUFOI's Informationsafdeling, Peter A. Hansen meget gerne fra Dem. Det vil så blive undersøgt, om der rent opstillings- og tidsmæssigt er mulighed for at gennemføre et sådant arrangement.

Ole Henningsen.

*Fra major K. Brøns-Hansen, Forsvarskommandoens Presse- og Informationstjeneste,
modtog vi denne hilsen til SUFOI's medlemmer:*

Forsvarskommandoens
Presse- og Informationstjeneste
Postbox 202, 2950 Vedbæk

Vedbæk, den 10 NOV 1977.

Gennem hr. X.P. Madsen, Hørsholm, har jeg erfaret, at SUFOI påtænker at markere foreningens 20 års dag bl.a. ved et udstillingsarrangement på Københavns rådhus, og det er med glæde, at jeg i denne forbindelse modtager tilbuddet om at sende SUFOI's medlemmer en hilsen og en lykønskning i dagens anledning.

Som det vil være flere af SUFOI's medlemmer bekendt, udtaler jeg mig af og til på forsvarets vegne om behandlingen af de meldinger om UFO'er, der modtages ved forsvarets forskellige enheder. Herved har jeg gennem årene haft lejlighed til at drøfte UFO-spørgsmål med en række interessante mennesker, ligesom jeg i de senere år har været i forbindelse med flere af SUFOI's lokalafdelinger.

Jeg beundrer det frivillige arbejde, der udføres af SUFOI, og læser med interesse UFO-NYT. Det er min overbevisning, at det store arbejde SUFOI udfører med indsamling og bearbejdning af de mange meldinger om observationer af usædvanlig art, der modtages fra alle egne af landet, har medvirket til at få diskussionen om UFO'ers tilstedeværelse til at foregå på et sagligt plan.

Hjerteligt til lykke med de første 20 år.

K. Brøns-Hansen
major

Åbningen af SUFOI's jubilæumsudstilling »20 år med UFO'er« har landet over fået en god og sober presseomtale, som vi med et klip fra Fredericia Dagblad, den 25. november 1977 giver en prøve på:

STOR UFO-UDSTILLING I KØBENHAVN

Stadiet med »flyvende tallerkener og små grønne mænd« er forlængst overstået i forskningen af de mange uforklarlige fænomener

Med rådhuspandekager, »flyvende tallerkener« og flere borgmestre, politifolk og officerer som gæster åbnedes torsdag en udstilling på Københavns Rådhus om Uidentificerede Flyvende Objekter.

Udstillingen, der er arrangeret af foreningen Skandinavisk UFO Information og Københavns Kommunalbestyrelse, viser i i ti dage over 100 Plancher med »flyvende tallerkener« og andre UFO'er.

Formanden for SUFOI, civilingeniør Flem-

ming Ahrenkiel, definerede i åbningstalen en UFO som et »Uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen«.

– Jeg håber med denne udstilling at kunne give et noget mere nuanceret billede af fænomenet. Vi har for længst passeret det tidsrum, hvor UFO'er blev sat lig »flyvende tallerkener og små grønne mænd«, sagde Flemming Ahrenkiel.

SUFOI, der er Nordens ældste og største forening af sin art, har igennem 20 år indsamlet over 3.000 rapporter om UFO'er, der savner en rimelig forklaring. Foreningen har 2.500 medlemmer.

Den amerikanske spillefilm, »UFO«, fra halvtredserne vil blive vist to gange på udstillingen.

Det er første gang, filmen vises i Europa, og arrangørerne betegner den som en slags dokumentarfilm, idet den viser rekonstruktioner af de mest berømte UFO-observationer. Desuden rummer den originale film og billedoptagelser af UFO'er.

En enkelt undtagelse i presseomtalen var der dog. Tor Nørretranders havde i INFORMATION den 25. november 1977 sin helt specielle opfattelse af situationen:

UFOer PÅ RÅDHUSET

UFO-folket ind i varmen med kommunal accept og flere UFO-observationer her under den store krise.

Med pindemadder og petit fours bød Københavns Kommune torsdag UFO-folket inden for i varmen på Københavns Rådhus. Foreningen Skandinavisk UFO Information (SUFOI) har tyve års jubilæum, og det markeres ved en plancheudstilling i Rådhushallen.

SUFOI's formand, civilingeniør Flemming Ahrenkiel takkede kommunen for at åbne op for en så kontroversiel udstilling, og tilføjede, at det var en misopfattelse når mange stadig mente, at UFO'er er flyvende tallerkener og små grønne mænd. »UFO'er er uidentificerede flyvende objekter, som der ikke kan gives en naturlig forklaring på«, sagde Ahrenkiel.

At SUFOI skulle have forladt det mediemæssige appeal, der ligger i det fantastiske og fantasien, blev dog på det skarpeste dementeret af de plancher, som udstillingen bestod af.

Tegningerne

En tegner ved navn Henrik Pedersen havde illustreret de mange inden- og udenlandske UFO-observationer, der var omtalt. Tegningerne ligner til forveksling anglo-amerikanske rekonstruktioner af åstedet for en forbrydelse, en større begivenhed eller en kuriøs hændelse. Der ses detaljer, som med garanti ikke har kunnet ses under natlige UFO-oplevelser.

Dermed taber de enhver dokumentationsværdi. Dengang det inden for astronomien var gængs at tegne f. eks. planetdetaljer (som det stadig praktiseres i en vis udstrækning), var der klart forbud mod at nedtegne erindringer efter observationerne. Man måtte kun tegne, mens man så.

En tegning af en UFO-igtagelse gjort af et menneske, som ikke var til stede, er muligvis flot og imponerende, men totalt uden dokumentarisk værdi.

Dermed er det meste af udstillingen beskrevet.

Militæret

Man kan i øvrigt af planchernes tekst bide mærke i, at SUFOI er startet d. 15/12 1957 på Flyvestation Skrydstrup. Grundlæggerne var en gruppe piloter. Den førende amerikanske astronom og UFO-ekspert J. Allen Hynek har indledt et samarbejde med FBI.

I USA mener 15 millioner mennesker at have set en UFO. Blandt dem findes præsident Jimmy Carter, der så en sådan genstand, mens han var guvernør i Georgia. »Præsident Carter behøver ikke at føle sig alene med sin UFO-oplevelse«, noterer SUFOI. Det gør de amerikanske vælgere nu åbenbart heller ikke længe.

En statistik over antallet af UFO-observationer i Danmark pr. år, giver interessante associationer: Den ligner på en prik kurven over arbejdsløshedsprocenten siden UFO-bølgen satte ind midt i 1950'erne. Den starter i 1956-57 under den store arbejdsløshed. Den første sputnik i 1958 giver et markant boom i antallet af UFO-syn.

Gennem tresserne er UFO-observationerne sjældne, og niveauet er stagnerende.

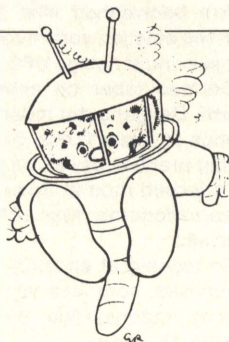
Først i 1973-75, hvor arbejdsløsheden vokser voldsomt, kommer der atter gang i antallet af UFO-rapporter.

I året 1975 skilte tre erhvervsgrupper sig markant ud, som dem, der talte flest UFO-findere. Husmødrene talte i blandt sig 26, der så en UFO. Blandt skoleeleverne var der 25, og pensionistgruppen rummede 13.

Som kommunens repræsentant bemærkede i sin velkomst: »Dette er en fritidsbeskæftigelse, der gør folk aktive«.

TROLDEN TEDDY

er ikke i tvivl om, at UFOerne kan inspirere Rådhuset til en hel byplanudstilling.

Denne artikel affødte følgende kommentar fra SUFOI's formand:

URENT TRAV

Under overskriften »UFO'er på Rådhuset« i Information den 25. november fortæller TN om sit besøg på SUFOI's jubilæumsudstilling om UFO'er på Københavns Rådhus. Sjældent har jeg læst en så lidet oplysende og så overfladisk omtale af en udstilling, ej heller set en omtale, der i en sådan grad bar præg af personlig forudindtagethed og ulyst til saglighed.

TN skriver bl. a., at udstillingens plancher på det skarpeste dementer, at SUFOI skulle have forladt det mediemæssige appeal, der ligger i det fantastiske – men hvem i alverden har fortalt TN, at UFO-fænomenet ikke rummer fantastiske aspekter, og at disse ikke bør indgå som en del af en udstilling om emnet. Det nævnte dementi er TN's egen opfindelse. Det havde været mere relevant, hvis TN havde oplyst, at af udstillingens godt 130 plancher behandlede mindre end en snes plancher stof med »mediemæssig appeal«, og det på disse plancher behandlede stof var ledsaget af ret kritiske kommentarer eller afstandtagen fra SUFOI. Men en sådan kommentar kræver selvfølgelig, at TN også skulle have læst teksten og ikke kun kigget billeder.

Samme problem støder TN øjensynlig ind i ved de følgende kommentarer. »Tegningerne (der illustrerer UFO-observationer) ligner til forveksling anglo-amerikanske rekonstruktioner af åstedet for en forbrydelse...«, skriver TN videre efter hånligt at have nævnt, at »en tegner ved navn Henrik Pedersen havde illustreret... UFO-observationerne, der var omtalt«. TN ville måske have foretrukket en anden tegneteknik, men det må være sagen komplet uvedkommende. TN er meget inde i emnet, for han er stensikker på, at »der (på tegningerne) ses detaljer, som med garanti ikke har kunnet ses under natlige UFO-oplevelser... og derfor taber tegningerne enhver dokumentationsværdi«. Ifølge TN må man kun tegne hvad man ser – og vel at mærke kun mens man ser det! Jamen herreste gud – forestiller TN sig, at en observatør, der kommer kørende i bil, på cykel eller er ude at spadser og helt uventet ser et UFO, har lommerne struttende af tegnerekvi-

sitter og lige på stedet kan sætte sig ned og aftegne det sete?? TN sammenligner med astro-
nomen, der i fred og ro ved sin kikkert kan be-
trakte en planet og nedtegne samtidigt og for-
langer samme betingelser opfyldt af en UFO-
observatør! Hvor er rimeligheden og fornuften i
sådanne argumenter??

TN var øjensynlig til stede ved receptionen
og åbningen af udstillingen – havde det ikke
været mere sund fornuft at spørge en af de til-
stedeværende repræsentanter fra SUFOI,
hvorfra man var nået frem til disse illustratio-
ner. Det havde ganske vist krævet lidt mere ini-
tativ end blot at luske rundt, gå hjem og slå ud
med hånden og påstå, at sådanne tegninger er
uden værdi?

Havde TN spurgt, ville han have fået oplyst, at
tegningerne til f. eks. de danske observationer
er baseret på vidnernes egne tegninger og skit-
ser, og det endelige resultat er opnået skridt for
skridt ved et nært samarbejde mellem vidner
og SUFOI's tegnere, og detaljerne er samlet
sammen både ved interviews og ved de rap-
portskemaer, som udfyldes så kort tid efter ob-
servationen som muligt. Tegningerne skal ikke

dokumentere (TN's vrøvl!) men illustrere, hvad
det var, der blev set.

Det er forstemmende at se TN skilte med sit
øjensynligt manglende kendskab til statistisk
behandling. På udstillingen er vist en del kurver
over bl. a. antallet af UFO-observationer, for-
delt over de sidste 20 år. TN blæser på al sag-
lighed og fortæller om disse kurvers evt. sam-
menfald med arbejdsløshedstallene i samme
årrække. Om man heraf skal ledes til at slutte,
at UFO'erne særligt er interesserede i arbejds-
løse, eller at de arbejdsløse ikke kan finde an-
den beskæftigelse end at rapportere UFO-
iagttagelser svæver i det uvisse!

(Fork. af red.)

Fl. Ahrenkiel

Formand for SUFOI
Holmevænget 5
2970 Hørsholm

*Vor kommentar blev bragt i Information – men
naturligvis først så sent (8. dec.), at udstillingen
var slut og der ikke var risiko for, at læserne
længere selv kunne få lejlighed til at tage stil-
ling. (red.).*

MEDLEMSMØDER!

Som lovet i sidste nummer sætter vi nu i gang med medlemsmøder. Vær med – få
forbindelse med andre UFO-interesserede i Deres lokalområde – hent nye impulser
– og oplev arrangementet med foredrag, debat og
lysbilledprogram med bl. a. ikke tidligere offentliggjorte farvefotos!

De første arrangementer er fastlagt i:

Vestsjælland:

Hashøjskolen, Slots Bjergby
onsdag d. 15. februar kl. 19.30

Nordjylland:

Vejgård Bibliotek, Hadsundvej 35,
9000 Aalborg
onsdag d. 22. februar kl. 19.30

Midtjylland:

Viby Bibliotek, Skanderborgvej,
Viby J.
onsdag d. 22. februar kl. 19.00

Fyn:

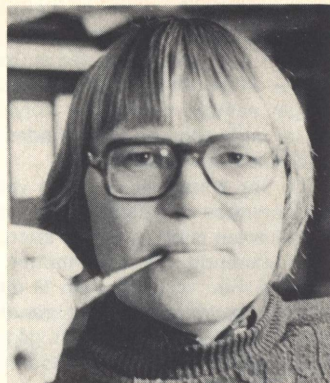
Fyens Forsamlingshus, Odense
torsdag d. 23. februar kl. 20.00

Storkøbenhavn:

Lyngby Storcenter, mødesalen
fredag d. 24. februar kl. 19.00

Regn med ca. kr. 10,00 – der vil de fleste steder blive lejlighed til at købe kaffe og
brød eller anden servering. For evt. yderligere oplysninger, kontakt områdelederen.
Vel mødt til medlemsmøde!

Ved en lejlighed som denne er det kotyme, at man kommer ind på den mere historiske udvikling. Ved kronikker i dagspressen har vor mangeårige ven, journalist Per Borggaard, Erritsø, Fredericia, med sin elegante pen tegnet et portræt af SUFOI og udviklingen omkring UFO-fænomenerne gennem årene. Kronikken er på grund af sin længde i 2 dele, hvoraf vi her bringer 1. del, gengivet fra Vestkysten, den 23. november 1977. Sidste del af kronikken vil blive bragt i UFO-NYT nr. 2/1978:

DANSKE AMATØRFORSKERE HAR JAGET UFOer I 20 ÅR (I)

*Af journalist Per Borggaard,
Erritsø, Fredericia*

En af de mere særprægede organisationer i Danmark fejrer i næste måned 20 års jubilæum med en udstilling på Københavns ærværdige rådhus. Det er Skandinavisk UFO Information, der med en passende cocktail af saglighed og humor vil markere, at organisationen har overlevet 20 års - foreløbig forgæves - jagt på »flyvende tallerkener«.

Egentlig burde udstillingen være placeret i Sønderjyllandshallen, for det var fra Sønderjylland initiativet til den landsdækkende organisation i sin tid udgik, endda fra en kreds af mennesker, som ellers måtte formodes at vide alt, hvad der var værd at vide om lufrummet over Danmark og alt hvad der bevægede sig i det. Det var nemlig en kreds af piloter fra Flyvestation Skrydstrup med kaptajnøjntant H. C. Petersen i spidsen, der oprettede SUFOI (som dengang stod for Sydjysk UFO Investigation).

På daværende tidspunkt havde UFO-problemet allerede været i offentlighedens eje i ca. 10 år siden den amerikanske privatflyver Kenneth Arnolds observation i 1947. Han var langtfra den første, der så »flyvende skiver«, men han var den første, der blev berømt for det, måske fordi han sammenlignede skiverne med »flyvende tallerkener« og dermed gav dem et navn, der på én gang gjorde fænomenet verdenskendt og let latterligt. »Flyvende tallerke-

ner« smagte nu engang af »røg i køkkenet«, og antallet af vitser i den anledning var legio.

Det krævede derfor et vist mod at stå frem og bekende sig som »UFO-forsker«, ikke mindst af en tjenestemand i luftvåbnet, der officielt afviste enhver tale om UFOer som misforståelser og synsbedrag.

At den nystiftede organisation næsten fra starten den 15. december 1947 rendte ind i en voldsom modvind, skyldtes måske også, at den havde taget munden for fuld i sin formålsparagraf: Man ville ikke alene fortælle om UFO-observationer over Danmark, men også bevise, at der lander mennesker fra andre kloder her i Danmark, og opnå kontakt med disse mennesker.

H. C. Petersen var - og er - overbevist om disse besøg. Hans interesse for UFO-problemet var opstået i 1947 i kølvandet på Ken Arnolds berømte observation, men da USA få år senere meddelte, at der var en naturlig forklaring på alle fænomenerne, og at man agtede at stoppe projekt Grudge, som forestod undersøgelserne af fænomenet, tabte kaptajnøjntanten sin milde interesse for gåden. Imidlertid vil le skæbnen, at han som pilot blev sendt på et træningsophold i USA - og med egne øjne konstaterede, at luftvåbnet fortsat indsamlede oplysninger om UFO'er.

Hverken han eller nogen anden dansker kunne på det tidspunkt vide, at der bag kulisserne i det amerikanske luftvåben havde været et bravallaslag mellem folk, som antog UFO'erne for at være virkelige objekter, muligvis fra et andet sted i verdensrummet, og folk, som fejede selv de mest veldokumenterede observationer af bordet som sludder. Den sidstnævnte fraktion havde vundet, men eftersom rapporterne om UFO'er blev ved med at komme ind, lod man i stilhed projekt Grudge fortsætte under et nyt navn, projekt Blue Book. Samtidig svingede hovedvægten fra efterforskning af rapporterne til bortforklaring.

Dette halv-hemmelige opgør inden for flyvevåbnet – hvori både en del senatorer og den ret nystiftede organisation CIA blev involveret – er i sig selv en ganske spændende historie, som først blev blotlagt for et par år siden i bogen »The UFO Controversy in America« af professor David Michael Jacobs, Indiana University.

Alt dette kunne den danske kaptajnøjntant intet vide om dengang. Han kunne kun konstatere, at offentligheden var blevet ført bag lyset. Og dermed blussede hans interesse for UFO'erne voldsomt op.

Da myndighederne åbenbart ville skjule noget, var det nærliggende at tro på de nye optrædende, der dukkede op på UFO-scenen: Kontaktfolkene, der overbragte venlige budskaber fra piloter i UFO'erne. H. C. Petersen kom i kontakt med den mest fremtrædende af disse, californieren George Adamski, der efter en første kontakt med rumfolk i en californisk ørken i 1952 senere havde aflagt besøg på både Venus og Saturn. H. C. Petersen stolede på Adamski og gør det den dag i dag.

Det var stærk tobak i slutningen af 50'erne. Der var en air af sensation, når H. C. Petersen gik på talerstolen, og reaktionerne udeblev ikke. Daværende politifuldmægtig H. P. Christensen, Åbenrå, nu politimester i Sønderborg, spurgte i et åbent brev flyvestation Skrydstrup, om man »kunne tolerere, at en tjenstgørende kaptajnøjntant drog land og rige rundt med sådan noget nonsens?« – »H. C. Petersen har lov at have sin hobby«, svarede flyvestationens chef, oberstløjtnant K. Jørgensen. »Der går ikke noget skår af flyvevåbnet af den grund«.

Foredragene tiltrak mange forskellige typer, lige fra folk, der vidste, at det var Jesus og hans engle, der fløj rundt i »tallerknerne« til mennesker, som kom med en seriøs bekymring over

det nye himmelfænomen. I den sidste gruppe var en del, som selv havde oplevet nærbobservationer af UFO'er.

SUFOI måtte selvsagt virke som en magnet på folk med interesse for spiritisme og anden mystik, men de kom ikke til at dominere. Når deres dogmer tørnede sammen med Adamskis, strittede H. C. Petersen dem ud. Resultatet blev en række små organisationer med kort levetid.

Imidlertid tiltrak SUFOI i samme stormfulde periode også en del mennesker med solid jordforbindelse og sund skæpsis, for hvem tro ikke var tilstrækkeligt. Selvom mange af dem var positive over for den smukke livsfilosofi, som Adamski »videregav fra rumbrødrene« ville de se beviser og have vægten flyttet over på videnskabelig behandling af problemet.

I en årrække lykkedes det at holde de to tendenser i en usikker balance, men til sidst spændte man så vidt, at bukserne sprak. I 1965 trådte H. C. Petersen tilbage som redaktør for SUFOI's blad »UFO-NYT« og som leder af SUFOI. Til gengæld intensiverede han sin indsats for udbredelsen af George Adamskis lære og begyndte at udgive et konkurrerende blad, »UFO-kontakt«, der primært støtter sig til den amerikanske »kontaktmands« skrifter, selvom han er død for snart mange år siden.

Splitnelsen var måske uundgåelig. Kontrasten mellem folk med viljen til at tro og folk med viljen til at erfare var i hvert fald i praksis for stor til, at overvindes. Og selvom SUFOI fra 1965 svingede over mod en mere skeptisk linje, skulle det snart vise sig, at der lå en ny og større hovedpine forude.

Allerede i 1966 skrev en af SUFOI's daværende ledere, Børge Jensen, en række artikler om en ny, kosmisk filosofi, der næsten uden varsel mandede ud i »den måske hidtil mest forbløffende kontaktberetning« . . . – Det var beretningen om et engelsk mediums kontakt med et overnaturligt væsen, der – sjovt nok – kaldte sig Orthon ligesom den rummand, Adamski hævdede at have mødt i ørkenen 14 år tidligere.

Trods velmente – og skarpe – advarsler fra nogle medlemmer droppede SUFOI ikke straks historien som svindel. En del af medlemmerne – og en forbløffende masse mennesker uden for SUFOI – blev grebet af åbenbaringerne fra »Orthon« eller »Det universelle forbindelsesled«, »Universal Link«, som kundgjorde en verdensomspændende katastrofe »senest det før-

ste sekund af den første time julemorgen« 1967.

I efteråret 1967 havde SUFOI fået nok af den historie. Universal Link-tilhængerne blev »gå-
et«. Men det var for sent. Orthon-tilhængerne
havde allerede travlt med at forberede »Jor-
dens undergang« julenat. Resten af denne hi-
storie, der blev en tragisk farce om, hvordan
troende hældte 250.000 kr. i et byldækket hul i
jorden ved Snekkerup på Sjælland og fik en
lang næse, fordi rumguden aflyste verdens un-
dergang få timer før det store øjeblik, vil de fle-
ste kunne huske fra bladenes omtale.

Som kuriosum kan nævnes, at der trods
»Orthons« monumentale fiasko stadig findes en
lille gruppe Orthon-troende i Danmark.

For SUFOI betød Orthon-affæren en dun-
drende lussing. For det første mistede man en
del medlemmer, der var skuffede over Orthons
svigten. Nok så alvorligt var det, at man også
mistede en del medlemmer, som mente, at SU-
FOI havde svigtet seriøs forskning ved at bringe
UL-historien frem i Danmark.

Rystet i sin grundvold gik SUFOI ind i sit an-
det tiår. Hvordan det gik, vil blive berettet i en
følgende kronik.

Mexicanske filmfolk filmer UFO'er over Saltillo!

af Pedro Ferriz

Jeg har omhyggeligt studeret den 29 sekun-
ders 35 mm farvefilm, som hr. Alfredo Ripstein
og hr. Salomón Wallerstein venligst stillede til
min rådighed.

Først og fremmest vil jeg dog fremhæve, at
når man skal bedømme et foto eller en film med
UFO'er, der er et ømfindtligt emne, så må man
først bedømme fotografen eller kameraman-
den. Jeg er allerede nogle gange blevet skuffet
med hensyn til billeder, som jeg anså for at væ-
re autentiske p. g. a. fotografens tilsyneladende
troværdighed. Og så viste de sig alligevel at
være falske. Med den udvikling, der er sket in-
den for filmbranchen, er det meget vanskeligt
at afsløre filmtricks. Og da jeg ikke har Spaul-
dings computerteknik til rådighed lige ved hån-
den, må jeg altså lade mig lede af min erfaring i
denne sag.

Der er ingen tvivl om ærligheden hos de
mennesker, der gav mig filmen. Direktør Abel
Salazar og kameramanden Javier Cruz er over
for mig den bedste garanti. Siden den 29. juli
1977, hvor filmoptagelsen af UFO'erne fandt
sted med et professionelt kamerahold med 35

mm film og zoomobjektiv, har mine folk fra No-
timex interviewet adskillige medlemmer af film-
holdet. Martha Venegas fra nyhedsmagasinet
»Contacto Directo« og Servando Gonzales har
interviewet kamerachefen Adrián Canales, pro-
duktionsassistent Mario Chiu og belysnings-
medhjælper Erasmo Fuentes. Jeg havde selv
lejlighed til at interviewe Abel Salazar, direktør
for filmen »Pocardia Mexicana«. Det var under
de sidste optagelser til denne film, man pludse-
lig fik øje på og filmede UFO'erne. Desuden
blev Jacqueline Andere og Vicente Fernandez
interviewet.

Som man sikkert allerede har opdaget, ville
det være vanskeligt for så mange mennesker at
blive enige om at spille vore folk et puds. Sagen
er seriøs og vi har betragtet den som historisk.

Studiet af filmen afslører for os helt afgøren-
de noget, som ikke er fra denne verden. Filmen
viser et antal objekter i stor højde. De virker
gennemsigtige og i deres kølvand opstår tusin-
der af små partikler, der samler sig til større
genstande.

I den første del af filmoptagelsen ser man ty-

deligt til venstre i billedet et objekt, der slutter sig til et andet. Længere fremme i filmen er der flere objekter, der bevæger sig ordnet i to linier. De skifter i lysstyrke og efterlader sig et spor på himlen.

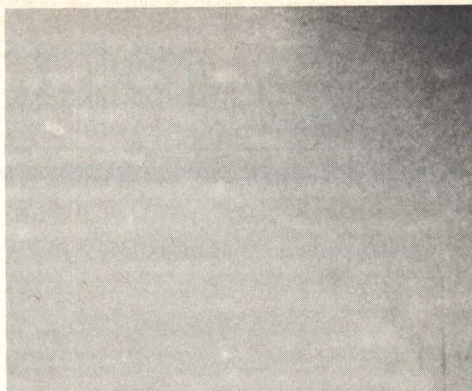
Der skulle gå 30 år, før jeg havde noget sådant i mine hænder. 29 dramatiske sekunder. 29 sekunder, som jeg har ventet på hele livet.

Pedro Ferriz.

Oversat fra »TV, Tele-Guia« og tilsendt UFO-NYT af Guy Markus, Mexico.

I næste nr. af UFO-NYT bringer vi mere om denne filmoptagelse og den minibølge, der var over Mexico i sommeren 1977.

O. H.

Rumfarts-notitser

RUMFÆRGE-FLYVNINGER: Den 12. august 77 foretog Orbiter (betegnelsen for rumfærgens »genbrugsdel«, se UFO-NYT nr. 4/74 og 1/77) sin første, frie flyvning efter at være blevet frigjort fra bærerflyet – en Boeing 747 – i knap 7000 meters højde. Ombord i Orbiter, der er blevet døbt »Enterprise«, var astronauterne Fred W. Haise og Charles G. Fullerton. 5 min. og 23 sekunder senere landede Enterprise uden problemer. Under flyvningen afprøvedes bl. a. fartøjets motorer. Anden prøveflyvning fandt sted den 13. september med astronauterne Joe H. Engle og Richard H. Truly om bord. Ved den tredje flyvning – igen med Haise og Fullerton i cockpittet – afprøvedes bl. a. manøvrer, hvor det var Orbiters automatpilot, der dirigerede fartøjet.

Spf. 19/11-12

USSR-SPÅDOMME: I en artikel, der markerede 20-årsdagen for opsendelsen af Sputnik 1 (4. oktober 1957), fortalte Gherman Titov, russernes nr. 2 i rummet, bl. a. »at en trængen længere ud i verdensrummet med bemandede rumfartøjer ligger længere ude i fremtiden end placering af rumstationer i faste baner om Jorden. Udviklingen vil sandsynligvis ske i rækkefølgen 1/ rumstation i permanent bane om Jorden, 2/ baser på Månen, 3/ landinger på Mars, 4/ baser på Mars, 5/ opbygning af kolonier på

Månen og andre planeter og endelig 6/ ture til andre stjerner.

Spf. 19/12

VOYAGER ?: Den 20. august opsendtes Voyager 2 fra Cape Canaveral og påbegyndte derved sin lange rejse for at udforske Jupiter, Saturn, 11 af disse planeters måner samt måske Uranus og Neptun. Kort tid efter opsendelsen modtog jordkontrollen tegn på, at der var opstået problemer med sondens automatik, men heldigvis kunne alle senere ånde lettet op – det var falsk alarm. Den 795 kg tunge rumsonde medbringer bl. a. en gramfonoplade med »lyde fra Jorden« – heriblandt budskaber fra præsident Carter og FN's Generalsekretær Kurt Waldheim.

Voyager 2 fixerede sine sensorer på ledestjernen Canopus, sammenlignede stjernehimlen omkring sig med et reference-stjernerkort i sin komputer og begyndte derefter sin tur mod det første mål – planeten Jupiter – som den vil nå frem til efter ca. 29 måneders rejse.

Spf. 19/11

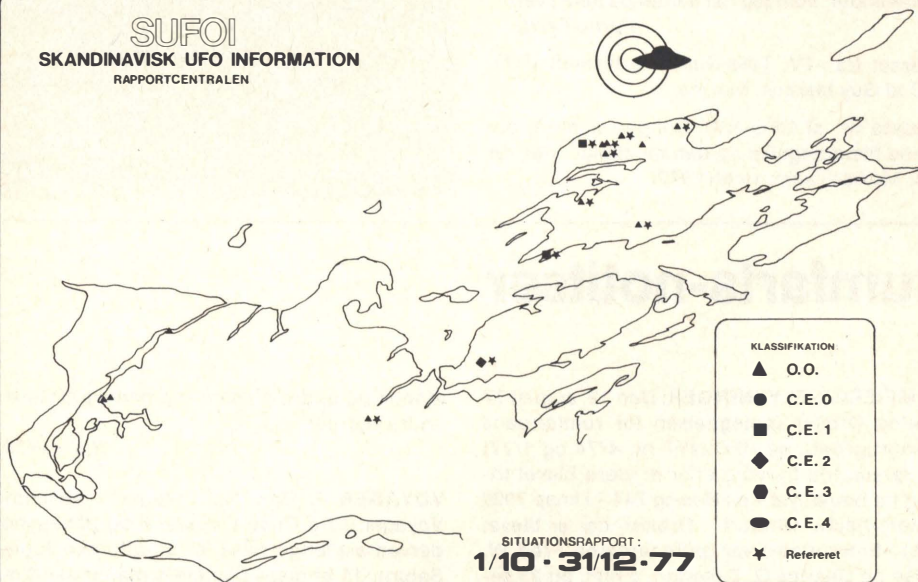
SIRIO: Italien deltager også i rumforskningen, og den 25. august opsendte NASA fra Cape Canaveral den italienske kommunikationssatellit

fortsættes side 41

ufo rapporter

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
 RAPPORTCENTRALEN

©SUFOI

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en be-

sætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:

Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter = Nærobobservation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

7. september 1977, kl. ca. 24.00 – ca. 30 minutter
Færøerne

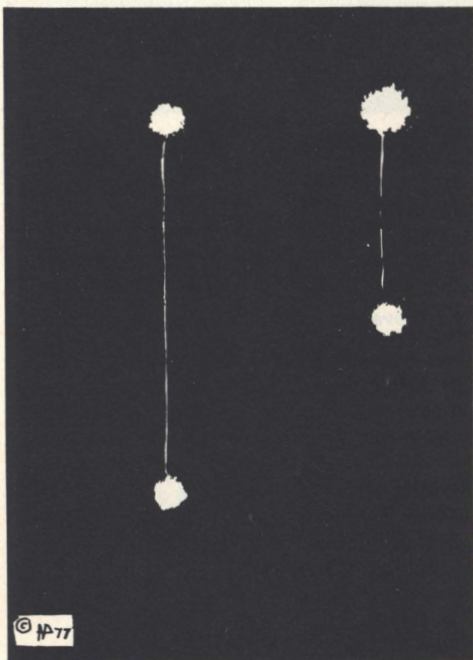
Det er ikke ofte, UFO-NYT har været i stand til at bringe observationsrapporter fra Færøerne, men nu har en af vore derboende læsere sendt følgende artikel, som han har oversat fra »Dimmalætting« d. 10/9-77.

MÆRKELT HIMMELFÆNOMEN

sås på himlen onsdag nat

Omkring midnat natten til torsdag blev to mærkelige stjerner set på himmelhvælvingen, over Stongina på Nolsø, d.v.s. mod øst.

Man så to blanke stjerner nær ved hinanden lyse på himlen. Den, som sås øverst til højre, lyse kraftigere end den anden. Lige nedenunder hver af disse sås to svagere lysende stjerner, en mat stjerne under hver af de klart lysende.

Og mellem de to øverste og to nederste var en lysende forbindelse, som akkurat kunne skimtes. Da disse stjerner blev set, var himlen skyfri. Lidt senere blev det overskyet, og da det

igen klarede op (efter nogle minutter), var de stjernelignende himmellegemer borte og sås ikke igen.

Disse mærkelige himmelfænomener blev set i ca. en halv time. En ting, der også var mystisk, var, at strengen, der forbandt den mest skinnende højre stjerne med den matte nedenunder, var halvt så lang som den streg, der forbandt dem til venstre.

Vi satte os i forbindelse med Marinestationen i går, men her vidste man intet om denne hændelse. Der var heller ingen, der havde forespurgt om dette.

23. september 1977, kl. 20.45 og 20.50 – 10 sekunder

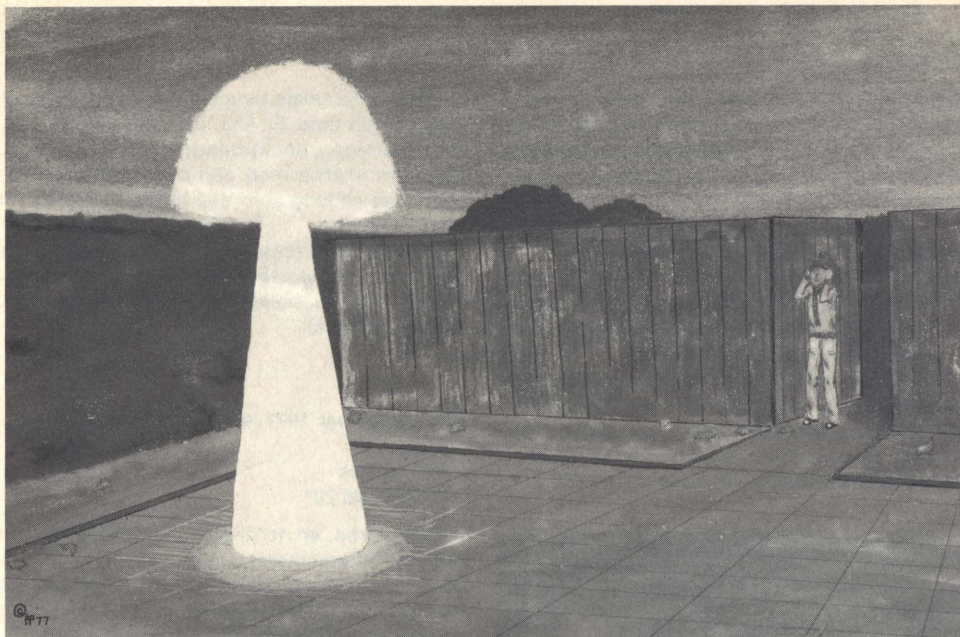
4550 Asnæs
Vestsydvest 20°

Rapportøren, en 10 årig dreng, havde opholdt sig hos en kammerat. Da han skulle hjem, åbnede han en dør i plankeværket, og stod så næsten lige under et objekt, der svævede 3-4 meter over fliserne på den lille parkeringsplads mellem fortovet og plankeværket. P.g.a. det skarpe lys, der kom fra åbningen eller »en pære« i bunden af objektet, kunne han ikke skelne objektets form, størrelse eller farve. Lyset, der var hvidt, fejede hen over fliserne, men ramte ikke rapportøren, selv om det var tæt ved. Han skyndte sig rædselsslagen ind i huset, hvor han omsider fik fremstammet en forklaring om hændelsen. Kammeraten, der er 13 år, og dennes forældre fulgte med ud, men da var objektet forsvundet. Kammeraten tog rappor-

Fortæl venner og bekendte om UFO-NYT

Jo flere abonnenter vi får, des mere UFO-forskning kan vi få i gang herhjemme.

Alt SUFOI's arbejde afhænger af frivillig, ulønnet indsats.

23. sept. 77, Asnæs.

tøren i hånden og fulgte ham hjem. Der er ca. 30 meter mellem de to ejendomme. Da de gik hen ad kørebanen, fik kammeraten øje på et objekt et stykke borte. Objektet lyste rødtligt, det havde en buet overside (klokkeformet), det svævede og svajede 15–20 meter over jorden ca. 100 meter borte. Kammeraten sagde »Se der«, men rapportøren stirrede stift ned i jorden og turde ikke se op, og han trak i kammeraten for at komme hurtigt hjem. Derfor så kammeraten ikke, hvorledes objektet forsvandt. Det var forsvundet, da han kort efter gik hjem. Der hørtes ikke en lyd fra objektet under observationen.

11. oktober 1977, kl. 19.51 – ca. 10 sekunder
3550 Slangerup
Nordøst 30° – Syd 15°

Rapportøren, der selv mener at have et godt kendskab til fly og bor således, at han ofte har mulighed for at følge fly, der starter eller lander i Værløse, fortæller følgende:

Min datter og jeg forsøgte med kikkert at finde bl. a. Andromedataågen. Først så vi et pragtfuldt stjerneskud, derpå så min datter et lys, som bevægede sig meget hurtigt. Jeg så det næsten samtidig og tog kikkerten fra hende. Lyset var underlig uldent og diffust, og da jeg så i kikkerten, så jeg at det var fire lys i en ruderformet formation. Det gik meget hurtigt, kun ca. 10 sek. i alt, så var de væk. Hvis de, hvad jeg tror, var langt borte, må størrelsen have været enorm. Min datter så det lige så længe som jeg, men med det blotte øje.

Det var den pågældende aften klart og vindstille, objekterne var lysorange og konstant lysende; der hørtes ikke en lyd under observationen.

21. oktober 1977, kl. 17.50 – få sekunder
5591 Gelsted

Rapportøren, en ung mand, var under et ferieophold beskæftiget med harvning. Jorden var

21. okt. 77, Gelsted.

bekvem at arbejde i, og derfor kørte den diesel-drevne traktor med god fart.

Pludselig begyndte motoren at sætte ud samtidig med, at traktorens lys gik ud (der kørttes på grund af tiltagende mørke med tændte lygter). Rapportøren forsøgte at starte motoren, men det lykkedes ikke. Da han ville kontrollere, om der var brændstof på tanken, bemærkede han, at traktoren blev lettere oplyst som af genskær fra noget. Han så opad og opdagede et rundt lysende objekt lige over. Det blinkede rødt og hvidt. Efter få sekunders observation forsvandt objektet (var ikke mere synligt).

Samtidig hermed kom der atter lys på traktorens lygter, og da han igen forsøgte at starte motoren, gik den straks i gang på normal vis.

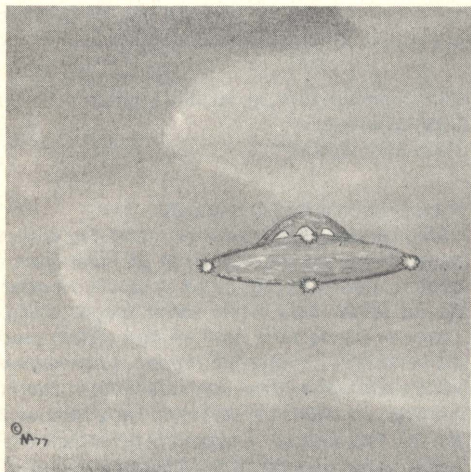
Rapportøren kørte derefter hjem til gården, mens han undrede sig over hændelsen; bl. a. fandt han det mærkeligt, at han ikke havde hørt nogen lyd fra objektet. Ingen af de naboer, som rapportøren har spurgt, har set noget usædvanligt på det pågældende tidspunkt.

25. november 1977, kl. 20.15 – 1 minut
3230 Græsted
Nord 20° – Syd 10°

Rapportøren fortæller følgende:

Jeg var ude at gå med vores hund. For enden af vejen vendte jeg mig for at gå hjem igen. I samme øjeblik fik jeg øje på et objekt. Hunden havde under hele turen været meget urolig. Objektet havde form som en flad diskos med en halvkugle i midten på toppen. I halvkuglen var tre vinduer synlige, som udsendte et stærkt hvidt lys. I periferien af diskos'en var 2 røde og 2 blå lys, forskudt 90° i forhold til hinanden. Objektet bevægede sig fra nord til syd og udsendte en svag hyletone. Der gik et minut, fra jeg først så objektet, til det forsvandt i horisonten. Jeg har en hel del kendskab til flykending, og dette var bestemt ikke et fly med tændte landingslys.

Rapportøren oplyser endvidere, at objektet var aluminiumsfarvet. Under observationen

25. nov. 77, Græsted. ▲

↓

28. november 1977, kl. 00.25 – et sekund
2970 Hørsholm
Zenit – Vest

Rapportøren fortæller, at man ikke kunne undgå at bemærke det 5 krone store objekt, der var totalt lydløst og kraftigt lysende gullig/hvid, nærmest opal lysende.

Om selve hændelsen fortæller rapportøren følgende:

Vi var netop steget ud af taxa'en (på vej hjem fra et familiebesøg i Hillerød) og på vej hen til opgangen, da vi så en lysende skive (cirkelrund eller svagt oval) på vej hen over himlen, med ca. 30-50 km/t, i lav højde, i vestlig retning. Vores fornemmelse var, at det foregik lige over taget på en 3 etages ejendom. Men det var frostklart den aften og særdeles stjerneklart, så afstanden kan have været større. Det hele varede kun et sekund eller halvandet, fra vi observerede objektet, og til det forsvandt bag huset.

C. H. P.

passerede det bag en gittermast, som er 25 meter høj, masten var ca. 100 meter fra rapportøren. Objektet bevægede sig med en hastighed af anslået 700 km/t; størrelsen mener rapportøren må have været ca. 30 meter i diameter.

SCANDI-rapport

GICOFF AFSLØRER SKILLINGARYD-FOTOGRAFI

Den omfattende undersøgelse viser:

FOTOGRAFIERNE ER UTVIVLSOMT ÆGTE

- men er vidneberetningen sandfærdig?

Hvordan forløb hændelsen, da »et par af de bedste ufo-fotografier i verden« blev taget?

Det drejer sig om de velkendte såkaldte Skillingaryds-foto fra 1971. Fotografens forklaring står i et lidt andet lys, siden medlemmer af Göteborgs Informations Center för Oidentificerade Flygande Föremål, GICOFF, har taget tilsvarende gode fotos på stedet. Hvilket bl. a. er sket ved anvendelse af stereoundersøgelser og et større matematisk beregningsarbejde. Vi kan nu fortælle sandheden om tilblivelsen af de nye sensationelle fotografier, ægte billeder af navkapsler fra bilhjul.

fortsættes side 25

Lars-Erik Svennberg rigger her kameraet til inden prøvetograferingen. Kameraet er monteret på en såkaldt stereoslæde oven på fotostativet.

Læserundersøgelse

For nylig foretog SUFOI en undersøgelse blandt UFO-NYTs læsere på Djursland. Baggrunden for denne undersøgelse var blandt andet, at der fra flere sider lød røster om, at kontakten mellem SUFOIs repræsentantskab og dets øvrige medlemmer var for dårlig. Derfor syntes ideen med en læserundersøgelse indlysende, og den blev altså i første omgang udført blandt bladets læsere på Djursland.

Imidlertid er der kommet så gode resultater ud af denne »lille« lokale undersøgelse, at vi kunne tænke os at gennemføre en lignende blandt alle UFO-NYTs abonnenter. Dette sker ikke mindst ud fra ønsket om at skabe en bedre kontakt, samt en bedre forståelse af dette blads funktion.

Der kan nævnes flere konkrete ting, som vi håber at kunne opnå med denne læserundersøgelse. For det første har vi nu en mulighed for at se, hvad der i almindelighed menes er de dårlige sider ved UFO-NYT, altså hvilke emner der synes at blive for dårligt (eller måske slet ikke) behandlet. For det andet er det muligt at observere den gennemgående holdning til de centrale spørgsmål inden for ufo-sagen, og sammenligne disse resultater med andre undersøgelser. For det tredje skulle det blive muligt at se, om der er en generel mangel på foredrags- og mødeaktiviteter, og om der er specielle steder i landet, hvor denne mangel synes akut. Ud fra dette vil det så være lettere for SUFOI at planlægge eventuelle foredrag i fremtiden. Denne liste kunne gøres meget længere, men det væsentlige er, at undersøgelsens resultater gerne på den ene eller den anden måde skulle komme læserne til gode. Blandt andet i form af bedre »service« fra SUFOIs side.

Selve spørgeskemaet skulle være enkelt at udfylde. Det er anbragt på de følgende midtersider, så det kan fjernes, uden at bladet bliver for sønderlemmet. De bedes udfylde det med

klar skrift, helst med blokbogstaver. Ved flere af spørgsmålene er der anbragt svarmulighederne »ja«, »nej« og »ved ikke«. Med mindre det er helt umuligt, bedes De venligst bruge et af disse svar. Spørgeskemaet indsendes til: SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte, og det bedes mærket med »læserundersøgelse«.

For at opveje noget af det »besvær« vi hermed påfører bladets læsere, vil vi blandt alle indkomne skemaer trække lod om 2 (to) præmier. Hver præmie består i at kunne vælge en af følgende præmie-muligheder:

- 1) Bogen »UFO – Dokumenteret« af J. Allen Hynek.
- 2) Den store UFO-plakat i 4 farver + UFO-emblemet.
- 3) UFO-bånd nummer 1 og 2.

Det er en naturlig selvfølge, at spørgeskemaerne bliver behandlet med fuld diskretion. De enkelte oplysninger vil ikke komme videre end til de få personer, der direkte arbejder med denne analyse.

Jeg vil til sidst gerne på det kraftigste opfordre alle til at ofre de par minutter og det frimærke det koster at deltage i undersøgelse. Dette gælder *både* personer, der har været aktive inden for SUFOI de sidste 20 år, og personer, der lige har tegnet abonnement på UFO-NYT. Det er af meget stor betydning, at vi får svar fra alle vores læsere, da det ellers ikke er muligt at danne sig et præcist billede af, hvad der rører sig blandt læserne. Så især for Deres egen skyld, fat en kuglepen . . .

Til læserne på Djursland: Da dette spørgeskema afviger væsentligt fra det, der blev brugt på Djursland, bedes også læserne i dette område (selv om De har udfyldt ét skema) udfylde spørgeskemaet på de næste par sider og indsende det til os.

På forhånd tak.

Per Andersen

Nu starter medlemsmøderne!

- blad om på side 13 og se, om der allerede nu er fastlagt nogen dato i Deres område.

LÆSERUNDERSØGELSE (riv ud - udfyld - send ind).

1.1 Hvad er det ved ufo-sagen, som interesserer Dem?:

1.2 Hvilket årstal begyndte De at holde UFO-NYT?

1.3 På hvilken måde kom De i kontakt med SUFOI/UFO-NYT?

kryds af

Gennem artikel/notits i ugeblad

Gennem artikel/notits i dagblad

Gennem en ufo-bog

Gennem et foredrag

Gennem bekendte eller familie

Husker det ikke

Andet

Hvis andet, på hvilken måde skete det da?

1.4 Holder De andre ufo-tidsskrifter (ja/nej)?

1.5 I så fald hvilke ufo-tidsskrifter?

1.6 Hvilke emner finder De utilfredsstillende behandlet i UFO-NYT?

2.1 Har De været til foredrag om ufoer (ja/nej)?

2.2 I så fald hvornår og hvor?

2.3 I modsat fald, hvad skyldes da dette?

kryds af

Der har ikke været foredrag tæt ved Dem

De har ikke haft lyst til at gå til foredrag

De har ikke haft økonomisk mulighed

Andet

Hvis andet, hvad er grunden da?

2.4 Ville De være interesseret i ufo-møder på Deres egen fremtid (ja/nej/ved ikke)?

2.5 Vil De betegne Dem selv som aktivt eller passivt medlem af SUFOI (aktivt/passivt/ved ikke)?

2.6 Ville De være interesseret i at komme til at arbejde mere aktivt inden for SUFOI (ja/nej/ved ikke)?

3.1 Mener De, at der er ikke-jordisk liv under nogen form i universet (ja/nej/ved ikke)?

3.2 Mener De, at der er ikke-jordisk intelligent liv i universet (ja/nej/ved ikke)?

3.3 Hvilke sandsynlige forklaringer mener De der er på ufo-fænomenet?

kryds af (evt. flere krydser)

Rumrejsende fra universet	_____
Tidsrejsende fra fortid eller fremtid	_____
Nogle former for »rumdyr«	_____
Rejsende fra et andet jordisk plan	_____
Fup, svindel eller misfortolkninger	_____
Strategisk våben udviklet af stormagt	_____
Magtredskab udviklet af et multinationalt selskab	_____
Udviklet af flygtede nazister	_____
Et for os ukendt naturfænomen	_____
Har ingen anelse	_____
Andet	_____

Hvis andet, hvad tror De så ufoerne er?

4.1 Stilling: _____

4.2 Navn: _____

4.3 Alder: _____

4.4 Postnummer og by: _____

TAK FOR HJÆLPEN!

(Indsendes til: SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte. Mærkes: »læserundersøgelse«.)

Sendes venligst senest d. 1. marts 1978.

Mellem Jönköping og Värnamo ligger det velkendte og omstridte Skillingaryds skydeterræn. Et eller andet meget mærkeligt hændte her om formiddagen d. 6. maj 1971, hvis man kan stole på beretningen om hændelsen. Der dukkede et ufo – eller »flyvende tallerken« som det også kaldes – op; men ikke nok med det, to udmærkede fotografier blev taget, og de har ved forskellige undersøgelser vist sig at være helt ægte! Fotografierne blev taget af en dengang 25-årig mand, der sammen med sin 4-årige søn kom kørende på knallert på en af de biveje, som gennemskærer skydeterrænet.

Rapportøren fortæller:

– Jeg så noget blinke i sollyset over bakketoppen. Klokken var næsten 10. Det var i den nordlige del af skydeterrænet, ved Stora Spänneberget. Et gråt eller sølvskinnende objekt, der af form lignede en tallerken, dalede ned bag en bakketop i nærheden. Jeg stoppede knallerten, lod min søn stige af og sprang selv op ad skrænten ved bakkens fod for at få bedre oversigt. Jeg fik da øje på objektet igen. Nu stod det næsten stille, svagt vuggende.

– Jeg tog mit kamera frem, et Minolta 16, et såkaldt spionkamera, og tog to billeder. Ved den første optagelse nåede jeg ikke at stille kameraet rigtigt, så det billede blev uskarpt. Det næste billede tog jeg siddende på hug for at få bedre støtte, og samtidig havde jeg flyttet mig lidt sidelæns.

– Objektet stod stille i ca. et minut. Jeg holdt en tændstikæske foran mig i udstrakt arm. Æskens længde, omkring 5 cm, stemte da overens med objektets bredde, diameter. Objektet foretog skiftevis vuggende og vridende bevægelser. Et øjeblik senere fløj det mod sydøst med en hastighed som flyvevåbnets J-35 Draken. En hvinende lyd hørtes.

– Min søn blev lidt skræmt, men jeg oplevede hændelsen som noget meget positivt. Jeg sagde til drengen, at han skulle løbe op mod bunkeren og stille sig i skyggen fra den venstre mur, den, der vendte mod os.

Sådan lød vidnets forklaring i sammendrag.

Helt ægte fotografier!

Oplysningerne nåede GICOFF, og vakte naturligvis stor interesse blandt ufo-entusiaster samt i både dags- og ugepressen. Hændelsen kunne jo bekræftes og kompletteres med to fotografi-

er, som var blandt de bedste, som hidtil var taget i hele verden.

Tre store fotolaboratorier i Göteborg, Kodak, A-kopi og Hulténs, foretog omhyggelige analyser for at undersøge, om der kunne være tale om dobbelteksponering, indkopiering eller et andet filmtrick, men intet tydede på dette. Man kunne heller ikke finde bevis for, at objektet kunne have været ophængt i tråde, selv om negativterne blev gennemlyst med laser efter den mest moderne teknik. De to fotografier måtte altså betragtes som helt igennem ægte, hvilket var sensationelt og enestående.

Mistanken vokser

En måned senere gav samme rapportør igen lyd fra sig. Nu havde han taget yderligere en håndfuld billeder af »flyvende tallerken«. Denne gang var der flere objekter, 3–4 stk. på hvert negativ. Billederne var taget under et besøg i Frostås, øst for Skillingaryd.

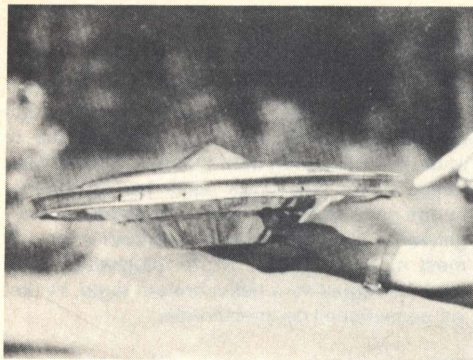
Disse nye meddelelser gjorde adskillige medlemmer i ufo-foreningen mistænksomme, hvis de ikke havde været det forinden. Det lød på en eller anden måde alt for godt. Tænk, at nogen kunne have et så eventyrligt held, at han inden for så kort tid stødte på dette ellers så ejendommelige og drilske fænomen. Og i tilgift få så gode fotografier! To ledende medlemmer fra GICOFF tog til stedet for at interviewe vidnet. De besøgte Stora Spänneberget og var tilfredse med de oplysninger, de fik af vidnet.

I de følgende år offentliggjordes »tallerkenbillederne« ofte i tidsskrifter sammen med artikler om ufo-hændelser. De dukkede op på omslaget til nyudkomne ufo-litteratur og fandtes i ufo-tidsskrifter fra hele verden. Fotografierne var utvivlsomt blandt de bedste, som til dato var taget, og det var desuden blevet konstateret, at de var ægte.

Et religiøst tidsskrift viste billedet drejet en kvart omgang, så objektet stod på hjørkant. Det blev antydnet, at »tallerkenen kom fra helvede«. Den kant af bunkeren, som normalt ses til højre i billedet var tænkt som indgangen til det gløddende Helvede, eller kanten af et vulkankrater, alt afhængig af, hvordan man tolkede det . . .

Stereoeffekten tages i brug

Allerede ved de første undersøgelser havde man kunnet iagttage en vis stereoskopisk billedeffekt, når billederne stod side om side og

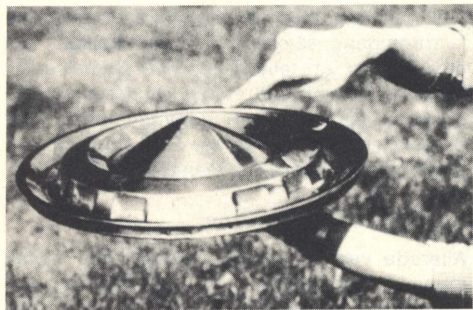
Sandsynligvis har vidnet benyttet sig af to Chevrolet hjulkapsler fra 1950-60'erne.

betragedes med en enkel stereoanordning. Dette blev endnu tydeligere, da billedkopierne blev beskåret og justeret i højden.

Stereoeffekten gav et godt udgangspunkt for videre undersøgelser. Ud fra et stereobillede, et såkaldt fotogram, kan man nemlig udregne et motivs højde, bredde og dybde. Har man blot visse mål af genstande på fotoet, kender kameraets brændvidde, og originalnegativerne, ja så kan man bestemme det afbillede objekts størrelse. Det drejede sig nu bl. a. om at måle de nøjagtige afstande på stedet og eksperimentfotografere dér.

Det blev til flere besøg i skydeterænet. Foreningen fik tilladelse til at fotografere af de militære myndigheder. Et omfattende matematisk

Her ses de små huller i den øverste hjulkapsels yderring. (Altså ikke ved spidsen, som fingeren peger på). Når det blæser kraftigt gennem dem, høres en hvinende lyd.

beregningsarbejde påbegyndtes. Nu gjaldt det ikke mindst om at få fat i et kamera af samme fabrikat, som blev anvendt af den 25-årige amatørfotograf. Som følge af kameraets fix-fokusoptyk, der har en temmelig mangelfuld opløsningsevne, fandtes der den mulighed, at tynde tråde, udspændt og fotograferet på omkring 12 meters afstand, ikke kunne påvises selv ved den mest indgående undersøgelse af negativet.

Vi vil ikke trætte læserne med en indgående beskrivelse af de udregninger og undersøgelser, som udførtes; blot vil vi fortælle, at meget arbejde og store kvalitetskrav stillede til opgaven. VIAK Fotogrammetribyrå i Göteborg ydede en værdifuld hjælp. Mønsteret begyndte at tegne sig stadig klarere: objektet måtte have befundet sig nær bunkeren under fotograferingen, og havde tilsyneladende en størrelse ikke større end 40 centimeter i diameter!

Modelkonstruktionen

Mange bilekspertter, der har set en stor forstørrelse af det svævende objekt, har spontant fortalt, at den øverste del af objektet mindede om en Chevrolet navkapsel årgang 50-60. Disse navkapsler har en særlig form som man ikke genfinder på nogle andre modeller. Et medlem tog til Granats reservedelslager i Jönköping og købte en sådan navkapsel. Desforuden købtes et mindre eksemplar i navkapsel, af samme bilmærke, men en anden årgang, der lignede underdelen af objektet. Delene samledes, og blev til en rigtig god kopi af det objekt, rapportøren havde fotograferet. Diameteren var 40 cm, og den vejede ca. 1 kg og kunne således let hænges op i nogle tråde.

Til slut kom den afgørende prøve på stedet. Skillingaryds skydeterænet er sikkert et udmærket sted for uforstyrret at lave trickfoto. Folk har i al almindelighed stor respekt for øvelsesområder.

Navkapslerne blev hængt op i tynde tråde. Der fandtes et hængsel på bunkeren, der var udmærket egnet som befæstigelsespunkt. Tidligere fandtes der et træ på den modsatte side, det var i mellemtiden blevet fældet, og naturen forandres hele tiden på grund af skydeøvelser, af brande osv. Det var dog muligt at fæste nogle tråde i nogle høje buske nær bunkeren. Nu var alt klart til optagelse af lignende foto, denne gang ikke bare stereobilleder i sort/hvid, men også billeder i farver.

En hvinende lyd . . .

Medens arbejdet med at fotografere den op-hængte model foregik, hørtes pludseligt en skarp hvinende lyd, der kom i intervaller og mindede om lyden fra en turbine med høje om-drejninger! Der blæste en frisk vind - hvilket besværliggjorde fotograferingen - og ind imel-lem kom der nogle voldsomme vindstød. Gen-nem de små huller i den øverste hjulkapsel op-stod så stærke luftstrømme, at der herved frembragtes en hvinende lyd.

Alle de tilstedeværende lo af denne opdagel-se. Kunne det være den samme lyd, rapportø-ren bl. a. havde berettet om i sin redegørelse for hændelsen? I så fald var der jo alligevel lidt sandt i historien om, hvad der var hændt . . .

Da resultatet fra denne seneste foto-ekspedition var klar, sammenlignedes materia-let med alt der tidligere var fremkommet, og mistanken steg yderligere. Der var større og større grund til at sætte spørgsmålstegn ved den 25-åriges beretning. Han er sikkert ikke ekspert på trickfoto-området, men en temmelig ordinær amatør, der sikkert syntes, at han hav-de fundet på en god spøg at narre godtroende mennesker med.

GICOFF har pr. brev til rapportøren bedt om yderligere oplysninger, men har endnu ikke modtaget svar.

Nyttig lærdom

Resultatet af denne undersøgelse vil selvfølgelig påvirke foreningens bedømmelse af ind-kommende fotomateriale i fremtiden. Takket være dette tilfælde har fotoanalysegruppen fået gode erfaringer om den teknik, der kan ligge bag en sådan forfalskning som her.

Desværre har arbejdet taget lang tid og ko-stet en hel del. Det er udført i fritiden af med-

lemmerne, der selv har afholdt alle udgifter. Men det har også givet mange nyttige erfaring-er. Det viser også, at mennesker, der er så sik-re i deres opfattelser og på forhånd »ved«, at der ikke kan findes »flyvende tallerkener«, har det vældigt let. De kan jo bedømme alt som bluff og forfalskninger, uden at behøve at fore-tage undersøgelser selv.

Men det er ikke bedre at være ukritisk troen-de og acceptere hvad som helst helst uden at sortere! For en UFO-forening, der vil arbejde seriøst uden forudfattede meninger går det ik-ke an hverken at stille sig afvisende eller accep-tere »underlige hændelser« uden videre. Alt skal undersøges og bearbejdes nøje, og vidne-forklaringer skal betragtes som sande, indtil anden forklaring fremkommer.

Vi i foreningen GICOFF håber, at ingen alvor-lig observatør af et UFO-fænomen vil føle sig afskrækket fra at tage kontakt med os og for-tælle om sin observation! »Spøgefugle« må vi sikkert altid trækkes med . . .

Der vil sikkert være mange UFO-entusiaster, der nu vil protestere mod denne undersøgelse af de verdensberømte såkaldte Skillingaryds-fotografier og påstå, at vi gør UFO-sagen bjørnetjeneste. Forsøg da at være så saglig som mulig i dine argumenter, der skal blive ta-get alvorligt hensyn til dem. Vi i GICOFF mener tværtimod, at en undersøgelse som denne klart viser oprigtigheden i vor interesse for og ærlig-heden i vort arbejde med UFO-problematikken.

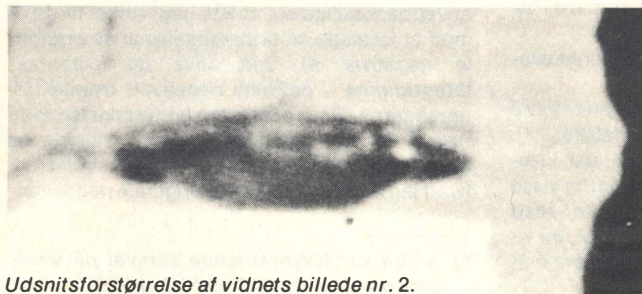
Artiklen er skrevet for GICOFF af: Lars-Erik Svennberg og Leif Nielson (tekst og foto).

Foranstående artikel er lånt fra tidsskriftet GICOFF Information nr. 4 1977. Jeg ville have præsenteret Organisationen GICOFF i dette nummer af UFO-NYT, men artiklen og de led-sagende illustrationer fortæller mere end man-ge ord om GICOFF. GICOFF er nævnt i anden forbindelse i UFO-NYT nr. 5/77 side 202.

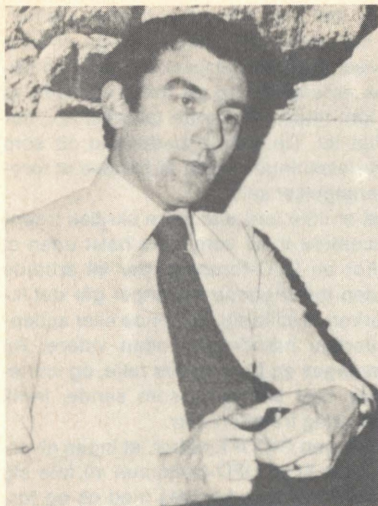
GICOFF-Information nr. 4 1977 er undtagelsesvis i farver, 32 sider i format A 5.

I UFO-NYT nr. 6/71 og 1/72 findes en større artikel om foto-grafierne samt en udførlig re-degørelse for de undersøgel-ser, der blev foretaget af foto-grafierne på daværende tids-punkt.

C.H.

Udsnitsforstørrelse af vidnets billede nr. 2.

– Og hvorfor så ikke ta' et »fupnummer« til, nu vi er i gang?

Bemærkninger om Aluche San José de Valderas og »UMMO«-sagen – et kæmpe fupnummer

Af Claude Pöher, det
Nationale franske Center for
Rumforskning (CNES), Toulouse,
Frankrig.

I 1970 blev jeg af hr. Fouéré og hans kolleger ved den franske UFO-organisation G.E.P.A. informeret om de to spanske UFO-observationer ved Aluche og San Jose de Valderas. Sådan blev jeg gjort bekendt med sagen om »UMMO«-dokumenterne. Meget senere, i 1975, havde jeg lejlighed til at læse den detaljerede bog »Un Caso Perfecto« af Rafael Farriols og Antonio Ribera i den franske oversættelse. (På dansk »UFO i Fokus«, udsendt 1972 af Strubes Forlag i samarbejde med SUFOI. red.)

Undersøgelse af UMMO-dokumenternes ægthed

Mellem 1970 og 1972 foretog jeg en undersøgelse af nogle aspekter i UMMO-dokumenterne med effektiv hjælp fra adskillige officielle og videnskabelige organer (hvis navne jeg ikke nævner her p. gr. af tilsagn om tavshed dengang, fordi emnet UFO'er da var mere »tabu« end nu.)

Efter en betydelig indsats er mine konklusioner omtrent følgende:

1. Ca. 50% af oplysningerne i dokumenterne er korrekte; resten er umiskendeligt falske.

2. Niveauet af videnskabelig viden, der kræves for at skåbe disse dokumenter (særlig visse aspekter af indre overensstemmelse med kendte fysiske love), er rundt regnet det, en videnskabelig studerende har under de første år af sit studium.

3. Der synes kun at være ringe mulighed for, at sagen kan være skabt af kun een person.

4. Alle de dokumenter, der var til min rådighed,*) var skrevet på en spansk skrivemaskine, øjensynlig af en person med spansk baggrund og indstilling.

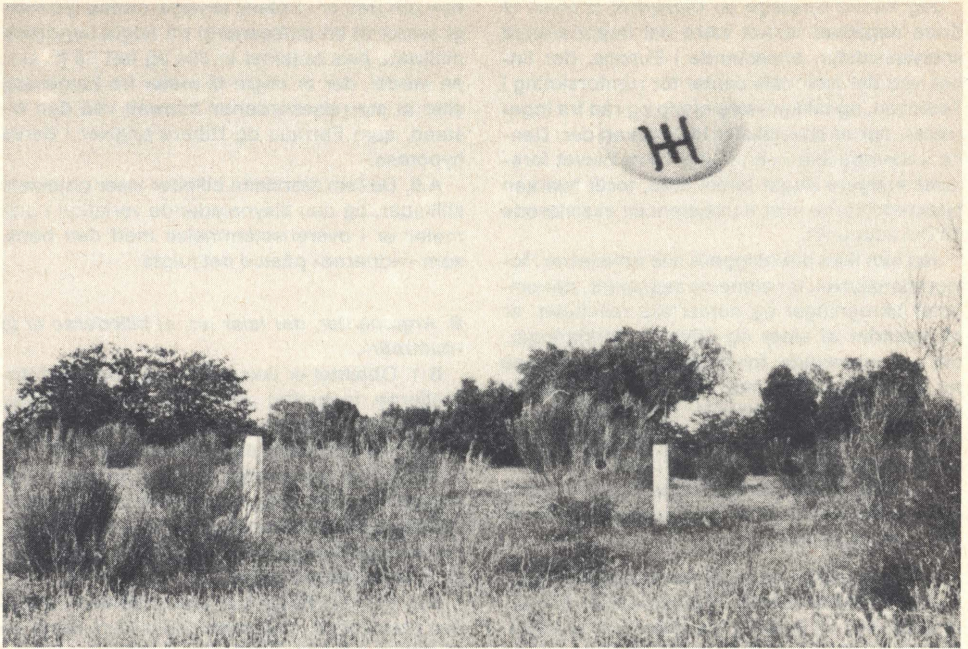
5. Visse aspekter i denne undersøgelse får én til at mene, at den nødvendige baggrund for sådan et »nummer«, hvis det var et »nummer«, overstiger en privat gruppes muligheder.

6. Motiverne til et »nummer« af denne størrelse er ikke indlysende uden en form for vederlag (som f. eks. det påståede vidne Adamskis ego-tilfredsstillelse), hvis bedraget var foretaget af en gruppe folk.

Undersøgelse af negativerne fra San Jose de Valderas.

Da studiet af UFO-fænomenerne ikke er min hovedbeskæftigelse, måtte jeg vente til 1976 med at foretage en undersøgelse af de originale negativer af San Jose de Valderas-fotografierne – perfekte negativer, troede undersøgerne. Da jeg talte om undersøgelse med Rafael Farriols og Antonio Ribera, stillede de sig til min disposition og ville fremskaffe alt, hvad jeg bad om, særlig de originale negativer.

*) Andre var tilsyneladende skrevet på andre skrivemaskiner. CUFOS Bulletins red.

2 af de originale San José de Valderas-fotos.

Jeg kunne foretage en detaljeret analyse af disse negativer takket være det imponerende analyse-udstyr, enestående i Europa, der findes ved det nationale center for rumforskning i Toulouse, og takket være hjælp og råd fra ingeniører, der er specialister i teknikken dér. Denne undersøgelse kunne ikke være blevet foretaget tidligere noget andet sted, fordi hverken hjælpemidlerne eller kompetencen eksisterede på det tidspunkt.

Jeg kan ikke offentliggøre alle detaljerne i fotografianalysen, for alene de sagsakter, der omfatter beregninger og numeriske resultater, er på tusinder af sider og uden de forklaringer, der er nødvendige for at gøre dem forståelige for læserne. Derfor må jeg bede læseren tro mig på mit ord angående resultaterne. Hvis dette ikke er acceptabelt, står sagens akter til rådighed til gennemlæsning i Toulouse.

Jeg vil opsummere de mange måneders studium af negativerne fra San Jose de Valderas på følgende måde:

A. Argumenter, der taler for billedernes ægthed (d.v.s. at et ukendt flyvende objekt af størrelsesorden 13 meter i diameter var til stede, hvilken konklusion Farriols og Ribera nåede frem til).

A.1. Belysningen af landskabet og det fotograferede objekt viser ingen fiduser med overlejring, ej heller brug af flere på hinanden følgende eksponeringer; ydermere tyder det på, at objektet sandsynligvis blev fotograferet på samme tid som landskabet uden indskud af noget optisk system som f. eks. et halvflekterende spejl.

A.2. Belysningen svarer fuldstændigt til den dag og time, man hævder observationen fandt sted, og til stedet for optagelsen.

A.3. Tiden, der gik mellem første og sidste billede (numrene 12 og 24 på filmen), er forenelig med observationens påståede varighed.

A.4. Hvis vi går ud fra, at objektet var mat og ikke lysende, er den beregnede effekt af atmosfærisk spredning (udfra fotometriske målinger af bakkerne i horisonten, der blev fotograferet) foreneligt med et meget stort objekt flere hundrede meter fra kameraet, som udsendte lys (d.v.s. påvirkede luften om sig som i Jean-Pierre Petits teoretiske model af et magnetohydrodynamisk luftfartøj).

A.5. På optagelse nr. 12 ser »kuplen« på toppen af objektet mere lysende ud end himlen,

selv om den er i Solens skygge; denne lysenergi svarer til en stråleenergi på nogle hundrede milliwatt, hvis objektet er lille og tæt på (f. eks. en model, der er nogle få meter fra kameraet) eller af størrelsesordenen kilowatt ved den afstand, som Farriols og Ribera angiver i deres hypotese.

A.6. De fem særskilte billeder viser objektets stillinger, og den tilsyneladende variation i diameter er i overensstemmelse med den bane, som »vidnerne« påstod det fulgte.

B. Argumenter, der taler for, at billederne er et »nummer«.

B.1. Objektet er ikke midt i på noget af fotografierne, men altid nær deres øvre kant eller ude i siden (oppe til venstre på billederne 12 og 19 og oppe til højre på de tre andre). Dette er fuldstændigt uforeneligt med en fotograf, der antages at være meget ophidset over tilstedeværelsen af et uidentificeret flyvende objekt. Detaljerede forsøg, hvor en sådan ophidselse simuleres, fastslår dette.

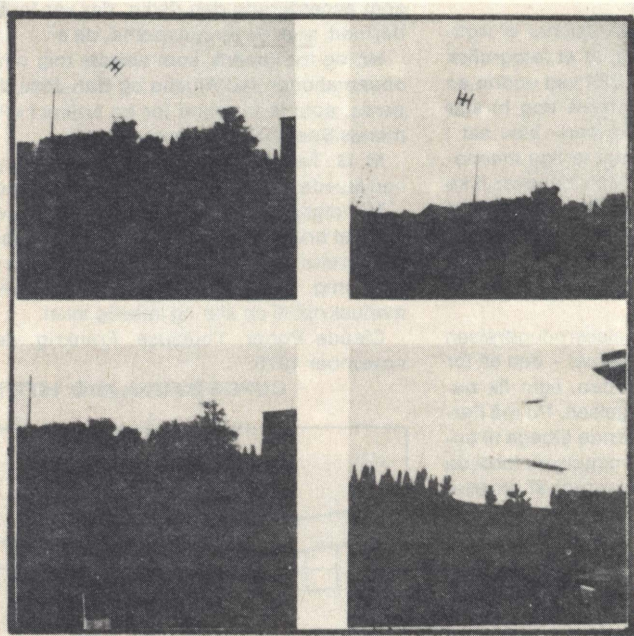
B.2. For det første var kameralinsen hele tiden placeret ca. 1.15 meter fra jorden, mens de 15 billeder blev taget, trods en 120° drejning i azimut og en sideforskydning på adskillige meter. For det andet er forandringer af horisontens symmetri med hensyn til negativernes kant og forandringer af den optiske akse vinkelhøjde med hensyn til den horizontale baggrund uforenelige med synslinien fra knælende stilling. Disse forandringer ville kræve brug af et fotostativ for at forklare den abnorme vinkel. Endvidere passer objektets relative position og kameraets vinkel slet ikke sammen.

B.3. Der var kun en fotograf. De billeder, der var taget af den såkaldte anden fotograf (der blev sagt, det var »Antonio Pardo« – et navn der er lige så almindeligt som Jensen her –) er sidestillet i forhold til landskabet med en sådan præcision, at de to kameraers linser må have været anbragt inden for få centimeter fra hinanden. Dette ville være fuldstændig umuligt. Endvidere er et af »Pardos« billeder *nøjagtig* identisk (egl. udskifteligt) med negativ nr. 12, inklusive objektet (præcisionen er bedre end 0.1%).

B. 4. En detaljeret analyse af »sløringen« i de forskellige niveauer i landskabet i forhold til detaljer ved objektet viser, at objektet var en lille model tæt på kameraet, nær ved dets mindste skarphedsdybde (i en afstand af 3.50 meter vil-

le modellens diameter være i størrelsesordenen 20 cm).

B.5. Detaljeret fotometrisk sammenligning af negativerne nr. 23 og 24 med nr. 12 og 19 muliggør præcise beregninger af albedo,*) hvilket tyder på, at det fotograferede objekt på billede nr. 19 er gennemsigtigt (som f. eks. en camping-tallerken af opalagtig**) plast), og at tegnene også er gennemsigtige. Transmissionsfaktorværdierne er nøjagtigt som dem, man ville opnå ved at tegne et mønster med en speedmarker eller med blæk på en gennemsigtig model af almindelig plast.

*Dr. Claude Poher's
fotografier af
en model, lavet
af plasttallerkener.
Undskyld den
dårlige kvalitet,
der skyldes, at
billedet er hentet
fra et dårligt
trykt tidsskrift.
(SUFOIs red.)*

B.6. Fotometrien og geometrien af »kuppels« lysstyrke på billede nr. 12 er forenelig med den transmission og diffusion af sollys, som ville indtræffe gennem en cirkulær skal, der er lavet af et gennemsigtigt materiale med poleret overflade. Faktisk passer forskellene i belysningen nøjagtigt sammen med forudsigelserne i Lamberts Lov, og den forventede spejleffekt

(spejlrefleks) er netop til stede. Dette er nemt at opnå med en lille model.

B.7. Værdien af stråleenergien, som ville blive udsendt af et uigennemsigtigt objekt og dets variationer langs objektets længde, er uforenelig med hypotesen om et objekt, der udsender lys ved at magnetisere og ionisere luften rundt om sig. Derfor kan objektet ikke have været uigennemsigtigt.

Konklusion.

Disse undersøgelser peger mod, at fotografierne er et fupnummer, lavet ved at bruge en lille

model af gennemsigtig plast, på hvilken tegnet)+(var tegnet med blæk. Denne model er hængt op til fotografen ved hjælp af en meget tynd snor, idet man har passet godt på ikke at få »fiskestangen« med på negativerne. Dette forklarer den abnorme synsline.

Jeg har været i stand til nøjagtigt at reproducere alle aspekterne i negativerne ved at bruge den samme fremgangsmåde med en model lavet af to campingplasttallerkener, der blev limet sammen i kanterne, og jeg satte en »kuppel« på lavet af den nederste del af en plastkop af sam-

*) tilbagekastningsevne for lys, »hvidhed«.

**) halvgennemsigtig, mælkehvid.

me fabrikat. Min totale udgift var 7.60 franc (omkring 10 kr.).

Kommentar

Der er absolut ingen oplysninger i sagens akter om det følgende, men for at illustrere kvaliteten af undersøgelsesmetoderne kan jeg oplyse, at filmen, der blev brugt, var en Valca emulsion (400 ASA) der på det tidspunkt blev fremstillet i Spanien, men som senere udgik af handelen. Kameralinsen havde en brændvidde på 50 mm, og den blænderåbning og lukkerhastighed, der blev brugt, var sandsynligvis F/11 ved 1/100 sekund.

Resultaternes konsekvenser

Konsekvenserne af disse konklusioner er vigtigere end dette blot at fastslå, at et fotografisk fupnummer har fundet sted. Blot ved endnu en gang at læse Riberas og Farriols bog forstår man, at hele »det store maskineri« blev sat i sving for at drage et stort antal ærlige mennesker ind i dette »nummer«. Man behøver ikke sørge for et virkeligt flyvende objekt med usædvanlig flyveevne for at fremkalde det indsamlede bevismateriale. På den anden side kræves der fantasi i et vist format for at kunne arrangere forestillingen.

Gennem hele undersøgelsesredegørelsen forekommer klart én fællesnævner – den alt for allestedsnærværende hr. Jordan, som fik betroet en vigtig del af undersøgelsen. Nu må Farriols og Ribera sørge for at vende tilbage til begyndelsen og afdække undersøgelsen, fordi de i al uskyldighed er blevet misbrugt af en eller flere Machiavelliske manipulører.

Men det er ikke den eneste slutning på mine konklusioner. Hele »UMMO«-affæren er nøje forbundet med disse observationer, og det hele falder sammen samtidig. Men det holdt hårdt at konkludere, at den person, som morede sig med kunstfærdigt at fremstille San Jose de Valderas-billederne, på samme måde kunne fabrikere hele »UMMO« arrangementet, noget, som er i en meget større målestok.

Man gyser ved at tænke på, at dette måske ikke blot drejer sig om en simpel intellektuel leg for at gøre grin med nogle få UFO-entusiaster med deres fantastiske historier – men at det måske er et alvorligt voksent spil, noget meget mindre fredssommeligt – en parallel til det at sprede falske oplysninger i stor målestok f. eks. eller at skabe en sekt – i hvert fald et spil med succes.

Man gyser også ved at tænke på, at disse begebenheder fandt sted på samme tid som Condon Komiteens undersøgelser, men tilfældigvis (?) offentliggjorde Farriols og Ribera ikke deres konklusioner før efter komiteens rapport var blevet offentliggjort. Man gyser ... men jeg tror, at vi aldrig vil få alt at vide om den historie, som jeg håber at have sat en stopper for.

Dette arbejde kunne ikke have været udført med held uden samarbejde fra mange menneskers side; især takker jeg:

A. Ribera og R. Farriols, som har været meget samarbejdsvillige i denne undersøgelse, og som accepterede den risiko, der var forbundet hermed, som de ærlige mænd, de er.

Hr. og fru Fouéré, som oplyste mig om de to observationer ved Aluche og San Jose de Valderas, som lå til grund for en artikel i »Phenomenes Spatiaux« i december 1969.

M. G. Teyssandier for den strålende syntese han lavede af »UMMO«-affærens enkeltdele.

Myndighederne ved C.N.E.S. for at give mig lov til at bruge deres usædvanligt fine udstyr.

Sekretærerne, som afstod fra at gøre grin med mig, og som omformede mit ulæselige manuskript til en klar og læselig tekst.

Claude Poher, Toulouse, Frankrig, den 25. november 1976.

CUFOS Bulletin, forår 1977/B.S.

Sammendrag af vidneforklaringer fra observationerne i Aluche, San José de Valderas og Santa Monica.

ALUCHE

Direkte

- via Madriids *La Prensa* 8. februar 1966 og et interview mere end to år senere foretaget af Rafael Farriols:

Vicente Ortuño fra Colonia C., Aluche, rapporterede, at han fra sin lejlighed på 6. sal havde set et meget stort og klart lysende diskosformet eller alpehueformet objekt, det var klart orangerødt med et mørkt område uden facon i bunden. Det forsvandt på få sekunder hen mod ejendommen »El Relajal«.

- via *Porque*, et blad i Madrid, d. 21. februar 1966, i en historie af J. L. Pimentel:

Fru Maria Ruiz blev citeret for at have set noget mærkeligt »ligesom et kæmpeøje«.

Vagtmanden Juan Jimenez Diaz . . . »det var et meget mærkeligt objekt, jeg fik øje på, ikke af denne verden . . . jeg tror, én derinde i ville komme ud, for en dør blev åbnet, men så blev den lukket igen, jeg ved ikke hvorfor, og tinge- sten forsvandt.«

- via ovenstående artikel i *Porque* og et senere mere detaljeret brev til Eugenio Danyans, en bekendt af Ribera og Farriols:

José Luis Jordán, en psykolog fra Colonia C, Aluche, fortalte, at mens han kørte fra Casilda de Bustos til Aluche, havde han set en hvidlig diskos, som skiftede farve til orange, og den var på størrelse med en bil. Han drejede ind på en sidevej for bedre at kunne se den, og dér bemærkede han en enorm diskos med en vibrerende lyd; den var strålende med mørke markeringer eller åbninger på undersiden »ligesom to omvendte paranteser med en streg i midten,)(« . Tre fremspring med rektangulære »fødder« var anbragt i en ligesidet trekant i bunden af diskos'en. Da objektet steg op og forsvandt »som om lyset var gået ud«, sagde Jordán, gik han hen til et nærliggende hus (El Relajal), hvor »en mand hørte på min nervøse beskrivelse«.

I UFO's i Fokus fortæller Ribera og Farriols (s. 32), at Jordán, der var chokeret over, hvad han havde set, og ude af stand til at forklare det i dagligdags vendinger, tog sin båndoptager og talte med så mange øjenvidner, som han kunne finde.

Indirekte

- via et interview af José Luis Jordán:

Mariano de las Heras, der ejer baren »Bar Palencia«, i Aluche, fortalte, hvordan han havde hørt nogle soldater i sin bar tale om at have set et fartøj på himlen den søndag aften d. 6. februar 1966.

Fru Herminia Pelaez Blanco, gift med ejeren af landejendommen »El Relajal«, fortalte, at hun, hendes mand og to andre havde siddet og spillet kort, da fjernsynet pludseligt gik ud, og de hørte et råb ved køkkenvinduet: »For Guds skyld, kom ud«. De gik ud og så en mand, som hendes mand troede var skør. (Det havde været Jordán, skønt han ikke identificerede sig under interviewet.) Han påstod, at han hverken var skør eller fuld, men han havde set en frygtelig tingest komme ned mod jorden. Han bad dem komme med sig hen til stedet, men de af-slog, så han gik.

To dage senere, efter at journalister og andre var kommet til deres ejendom, gik hendes mand ud på den uopdyrkede mark, som manden havde udpeget, og her fandt han et brændt område med tre rektangulære fordybninger i den hårde jord; der var ingen fodaftryk. Antonio San Antonio, der er fotograf på Madrid-avisen »Informaciones«, fotograferede og målte mærkerne, som hvert var 30×15 cm og 12 cm dybt; de var placeret, så de dannede en ligesidet trekant med 6 meter lange sider. Avisen trykte fotografierne. (Se også UFOs i Fokus.)

SAN JOSÉ DE VALDERAS

- via et interview af Jesús Ocejo, der er fætter til Rafael Farriols:

Antonio San Antonio, ovennævnte fotograf ved »Informaciones«, fortalte, at han havde fået en telefonopringning om morgenen d. 2. juni 1967 fra en ung mand, som sagde, at han havde set en flyvende tallerken, og at hvis San Antonio ville have billeder af den, ville han gøre det muligt for ham, men han ville ikke opgave sit navn af hensyn til sin familie og sin forlovede. Han fortalte i hvilken fotoforretning, billederne var. Da San Antonio gik derhen efter dem, var der fem negativer. San Antonios vurdering var, at billederne var blevet taget omhyggeligt, men

fremkaldt dårligt, da der var brugt en fremkalder, der ikke egner sig til at lave finkornede aftryk. Noget senere spurgte en politibetjent ham ud om fotografens identitet.

I et brev dateret d. 26. august 1967 til Marius Lieget, forfatteren til *Mito y Realidad de los Plátanos Volantes*,*) skrev »Antonio Pardo«, at han, hans kone og datter slappede af nær San José de Valderas' slot sammen med »mange andre mennesker«, da de pludseligt så et mærkeligt diskosformet, orangefarvet objekt med et tegn synligt på bunden. Det hang »ophængt eller lammet« nær slottet, og så forsvandt det pludseligt.

Ved at se en anden stå og indstille på sit fotografiapparat kom han i tanker om sit og begyndte at tage billeder, men han var så forfjamsket, sagde han, at han først glemte at fjerne linsebeskyttelseshætten. Han tog i alt ni billeder med et »Paxette«, og han vedlagde to aftryk, da de andre var blevet undereksponeret.

Han sagde, at hans arbejdskollegers reaktion havde fået ham til at tie stille, men det havde inspireret ham til at foretage sin egen lille undersøgelse. Han rapporterede, at mange beboere i Santa Monica formentlig havde set manøvrer foretaget af et objekt på himlen, og at han havde talt med en restaurationsejer, som havde fortalt ham, at mange mennesker, der var kommet ind i hans restaurant, havde sagt, at de havde set »en stor rund maskine«. »Hr. Pardo« vedlagde navne og adresser på vidner, der havde set diskos'en i Santa Monica. Han skrev også, at en 12-års dreng, Antonio Martin Martin, havde fundet et metalrør på det sted nær Ponderosa Restauranten, hvor objektet sagdes at være landet, og han havde åbnet det med en niptang. Inden i røret havde drengen fundet noget »vand«, som var fordampet, og en strimmel plastlignende materiale. Disse ting lå også i brevet.

- via et interview af José Luis Jordán:

»Hr. Ramirez«, en ingeniør, berettede, at han havde set noget mærkeligt, mens han kørte på hovedvejen, der går vestpå til

Extremadura-egnen. Når man tager hensyn til vanskeligheden ved at bedømme størrelsen, så det ud til at være 15-20 meter i diameter, 8-9 meter tykt, næsten flyvende på højkant; det drejede og var lysende, orangegult. Det så ud til at være 150-200 meter oppe, da han fik øje på det, men det bevægede sig ned til 8-10 meter over jorden, mens det fløj mod nordøst. Det var hans indtryk, at mærkerne på undersiden var dannet af åbninger, muligvis til en slags førings- eller positionsanordninger.

Emilia Garcia, en 13-årig elev på en klosterskole i San José de Valderas, udtalte, lige før den spanske udgave af bogen udkom, at hun var uden for slottet ca. kl. 20 en aften i juni »sidste år eller måske 1967«, da hun så noget ovalt, klart orangerødt, som en lysende flad omelet. Det svævede ca. 5 minutter nær slottet, så steg det op og forsvandt i retning af Madrid. På bunden af objektet, sagde hun, var der noget sort »som et bogstav, et stort bogstav«. Emilia sagde, at hun havde set mange mennesker i området se op på objektet, men hun kendte ingen af dem, og hun så ingen tage billeder.

En kvindelig beboer i San José de Valderas berettede, at hun den sidste eller en af de sidste dage i maj sammen med sin mand havde været ude og trække frisk luft nær slottet, da hendes ældste dreng havde gjort hende opmærksom på noget på himlen »ligesom en rund æske eller en ost«, der bevægede sig fra side til side. Farven var orange-rød-gul, en meget klar farve som en neonreklame, og der var et stort kors i en firkant, »eller måske ikke et kors, men det var sort«.

I et brev dateret d. 20. juli 1968 til J. M. Casas Hugué, generalsekretær for Centro de Estudios Interplanetarios (C.E.I.) i Barcelona, udtalte en person, hvis navn er i arkivet, at han kl. 20 d. 1. juni 1967 fra terrassen på sit hus, der ligger nær ved San José de Valderas slottet, så et mærkeligt lys, orange-blåt-grønt, af form som en rugbybold, der blev større efterhånden som det nærmede sig slottet. Han så ingen vinduer eller mærker, og da det kun havde været synligt i kort tid, undrede det ham, at det kunne være blevet fotograferet. Han mente, at andre beretninger måtte være falske.

SANTA MONICA **Direkte**

- via interview af Rafael Farriols i februar 1968

*) *Myte og virkelighed om flyvende tallerkener. I slutningen af sin bog havde Lieget opgivet sin egen adresse, så at enhver, som havde observeret et sådant fænomen, kunne bruge den at rapportere til.*

der følger navnene op, som er nævnt i »Antonio Pardos« brev:

Manuel Rivero Ciudad, der ejer en købmandsforretning i Santa Monica, sagde, at han ved hjørnet nær restauranten La Ponderosa havde set et usædvanligt kegleformet objekt bevæge sig vældig hurtigt i luften. Efter få sekunders forløb steg det lodret op og forsvandt. Dets diameter var ca. 10 meter, og det havde en cirkel af små oplyste åbninger, der roterede så hurtigt, at det så ud som en lysring.

Som svar på Farriols spørgsmål sagde Rivero, at han i avisen havde set billederne af objektet i San José de Valderas, og at det var lig det, han havde set. Han havde hørt om metalrørene, der sagdes at være efterladt på jorden, men han havde ikke set dem.

Fru Eugenia Arbiol Alonso fra Santa Monica havde i tusmørket d. 1. juni 1967 siddet ved vinduet i sin lejlighed på tredje sal, og derfra havde hun set noget stort og rundt, som en benzineller vandtank, komme ned fra himlen, være landet i mindre end to minutter og så forsvinde. »Det var der, og så var det der ikke«. Også hun havde hørt om metalrørene, men havde ikke set dem.

Indirekte

– via interview af Jesus Ocejá, Rafael Farriols fætter, i marts 1968:

Antonio Muñoz, der ejer restauranten La Ponderosa i Santa Monica, berettede, at mens han havde været i restaurationshaven om aftenen d. 1. juni 1967, var flere ophidsede mennesker kommet ind og havde talt om et orange lys eller en ildkugle, der var kommet ned på jorden. Særligt havde det gjort indtryk på én mand, så han var kommet tilbage endnu engang den aften for at se på det sted, hvor kuglen tilsyneladende var landet, men han havde intet fundet. Da han vendte tilbage næste morgen, sagde han imidlertid, at han havde fundet »tre spor, som dannede en ligesidet trekant med 6 meter lange sider. Disse spor havde en rektangulær form, de målte ca. 30x15 cm og var noget dybe«. (Nøjagtig oversættelse af Muñoz' citat efter den ukendte mands beskrivelse). Hr. Muñoz sagde, at han ikke selv havde set dem; han havde aldrig kunne finde det nøjagtige sted.

Hr. Muñoz tilføjede, at han senere havde tegnet symbolet, som manden i bilen havde vist ham, for nogle mænd, som kom til hans restau-

rant. Mændene havde været meget overraskede, fordi, sagde de, det svarede til et tegn, de mistænkte for at være kommet fra en anden planet. Han blev spurgt, om han havde fået et brev, hvori han blev tilbudt en belønning for nogle rør, der antoges at være fundet på stedet, og hertil svarede Muñoz ja og beskrev brevet i detaljer. Ocejá spurgte, om Muñoz vidste, at UFO'et havde været ved slottet i San José de Valderas 10–12 minutter, før det var kommet til syne i Santa Monica, og hertil svarede Muñoz ja, fordi en hr. Villagrasa havde fortalt ham det, og at det var blevet set tydeligt, og at nogle mennesker, som var der med deres fotografiapparater, havde fået nogle fantastiske billeder, som aviserne havde offentliggjort. Den samme mand havde også fortalt, at der var nogle grupper, der havde ventet på dette fartøjs ankomst, og det havde overrasket Muñoz meget.

Efter at hr. Lleget havde sendt »hr. Pardos« brev og genstandene til Farriols, sendte denne dem til analyse på Spaniens tekniske institut for luftfart og rumfart. Den analyse viste, at metallet var nikkel, og at plaststrimmelen, som havde aftrykket med UMMO symbolet $\mathbb{H}$, var lavet af plast, der var fremstillet i USA. Det kendes som Tedlar, havde udpræget varmemodstandsegenskaber; og det sagdes, at man ikke kunne få det i almindelig handel.

Kort efter hændelsen i Santa Monica fik forretningsindehaverne i området cirkulærer med et fotografi af rørene og deres angivne mål (8 mm i diameter, 130 mm lange med en cirkulær skive rundt om på midten, den var 24 mm i diameter og 2 mm tyk). Man tilbød en dusør for de rør, der kunne findes. Det var underskrevet »Henri Dagousset« og nævnte et andet fransk navn på en postbox i Madrid, hvortil de skulle sendes. Man fandt ingen personer, der svarede til disse navne, og ingen inkasserede øjensynligt dusøren.

Alle vidneudsagnene er hentet fra bogen af Antonio Ribera og Rafael Farriols.

CUFOS Bulletin, torår 1977/B.S.

– Hvis der er fornuftsvæsener på andre kloder, så er det udelukkende derfor, de ikke er landet på Jorden.

Aktuelt, 7. okt. 77.

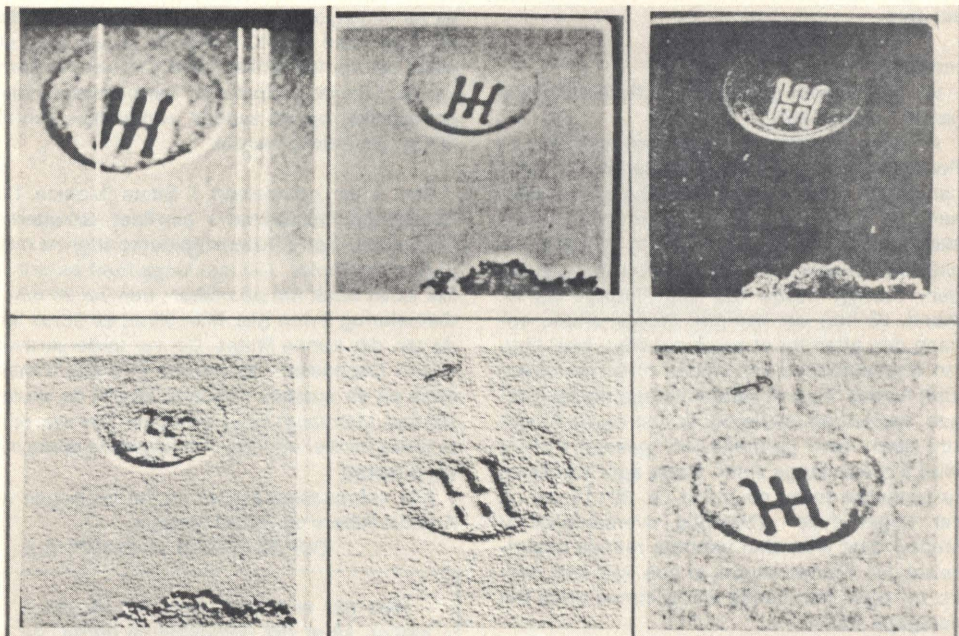
Computerfotografisk analyse

- af fotografier fra San José de Valderas, Spanien 1967

Vi fik en kopi af et førstefremkaldelsesfotografi (foto direkte fra originalnegativ) fra den påståede hændelse, og vor fotostab fremstillede et højopløsningsnegativ. Fotografiet af et enkelt diskosformet objekt med et mærkeligt tegn på overfladen indeholdt både billedklarhed og forgrundsdata. Efter at disse fakta plus fordelene ved dagslysmåden var konstateret, blev fotografiet fremkaldt ved at man brugte computerbilledforstærkningsteknik. Følgende måder at forstærke på blev brugt ved vurderingen: Kantforstærkning, farvekonturering, digitalisering m.h.t. pixelforvrængning (afstand) og databehandling m.h.t. højopløsning.

Konklusioner: Efter en omhyggelig undersøgelse af både billeddata og de databehandlede data, var det hele den fotografiske stabs opfattelse, at det her afbildede uidentificerede objekt var et groft svindelnummer. Materialet, der angiver støtte til hypotesen om et »nummer«, følger her:

1. UFO-billedet er fuldstændig *uden* masse. Her henvises til fotografi nr. 1. Kursorlinien, en elektronisk skærekniv som profilerer den fotografiske genstands form og substans, afslørede, at UFO'et var helt *fladt*. Den eneste del af objektet med profil af nogen betydning var det mørke symbol på UFO'ets overflade.

1. Kursorprofil. 2. Databehdl. m.h.t. opløsning. 3. pixelprøve. 4. Kantforstærkning. 5. og 6. Forstørrelser viser, at genstanden er ophængt i en tråd.

2. Digital belysningsmåling, som måler tætheden (grå værdi) af et fotografisk billede, afslørede, at billedet havde en lav lysstyrke og reflektivitet.

3. En pixelprøve (billedcelle), som analyserer regelmæssigheden, eller mangelen på det, af de individuelle rækker pixel, afslørede, at »objektet« var meget nær kameraet/vidnet.

4. Særlig computerprogrammer, som vurderer lumenfordelingen og kursorprofileringsdata, afslørede, at »objektet« i høj grad lignede en omvendt paptallerken, med et symbol malet på overfladen af dens underside.

5. Objektet måler mindre end otte inches (20.3 cm) i diameter.

6. Kameraet var anbragt tæt ved jorden for at give indtryk af højde og afstand til objektet.

7. Kantforstærkning afslørede en lineær struktur, der repræsenterede en helt klar bæretå over UFO'et.

8. Pixelkanterne på UFO-billedet er meget skarpere end den hvide stolpes pixels i forgrunden af billedet; dette viser klart UFO'ets »nær hed« sammenlignet med stolpens.

Dette fotografi repræsenterer et groft forsøg på at eftergøre en ægte UFO-hændelse. Vi er fuldstændig enige om, at UFO-svindel skal afsløres, hvis seriøs UFO-forskning skal kunne fortsætte med objektive resultater. Dette fotografi repræsenterer under ingen omstændigheder noget usædvanligt flyvende objekt.

Fred Adrian,

Fotografisk konsulent, GSW

William Spaulding,

Direktør for GSW's vestlige afdeling.

CUFOS Bulletin, forår 1977/B.S.

KIG PÅ HIMLEN . . .

Af J. H. Glintborg

Planeternes op- og nedgange 1. marts 1978:

Planet	Opgang	Nedgang	Stjernebillede
Merkur	07.18	17.49	
Venus	07.26	18.32	
Mars	12.12	06.16	
Jupiter	10.35	04.01	Tvillingerne
Saturn	15.57	07.03	Tyren Løven

Total måneformørkelse den 24. marts. Den afsluttende partielle del af formørkelsen er synlig i Danmark fra Månens opgang til formørkelsens ophør. Formørkelsen begynder kl. 15.33 og slutter kl. 19.12. Totaliteten begynder kl. 16.37 og slutter kl. 18.08. I København står Månen op kl. 18.31.

Denne formørkelse er den ene af de 2 måneformørkelser, som er synlige fra Danmark. Den anden, som finder sted d. 16. september, vil blive nærmere omtalt senere.

I 1978 kan der ikke fra Danmark observeres nogen solformørkelse.

Jens-Henrik Glintborg

ENDELIG!!!

af Ole J. Knudsen

I november 1977 opdagedes en ny »planet« i solsystemet på et helt uventet sted. Diametere er imellem 150 og 650 km, så astronomerne kalder himmellegemet en »mini-planet«.

Gang på gang har der været rygter om at stromer har opdaget en tiende planet, men først nu er der virkelig gjort en opdagelse af noget som ligner. Ikke mindst i UFO-kredse har der været interesse for flere planeter, især på grund af amerikaneren George Adamskis (yderst tvivlsomme) beskrivelse af solsystemet med 12 beboede planeter og tre eller flere asteroidebælter.

Opdageren af den nye mini-planet er den amerikanske astronom Charles Kowal, som er ansat ved Palomar Observatoriet i Californien, og han fandt det nye himmellegeme først i november 1977, på en fotografisk plade optaget med 48 tommers-Schmidt teleskopet på Mount Palomar den 18. og 19. oktober 1977. Kowal er kendt i astronomiske kredse for sin ihærdige søgen efter nye objekter på himlen, og han har indtil nu opdaget én komet, genopdaget fem andre, fundet Jupiters 13. og 14. måne og firs eksploderende stjerner, de såkaldte novaer og supernovaer, og han er 37 år gammel!

Opdaget ved et tilfælde

Man kunne spørge sig selv: Hvorfor har man ikke fundet dette himmellegeme for længe siden? Svaret er dels, at Objekt-Kowal, som miniplaneten indtil videre kaldes, er meget svagt lysende, og dels at den bevæger sig meget langsomt, så den ikke er nem at se på astronomernes fotografiske plader. Desuden havde man overhovedet ikke ventet at finde noget i det område, så der er ingen, som har set efter.

Området, som er på tale, er imellem Saturns og Uranus' baner.

Den nøjagtige afstand kender man ikke endnu.

Kowal var simpelt hen heldig, for faktisk undersøgte han stjernehimlen for kometer langt ude i Solsystemet. Det nye objekt har en lysstyrke på 18. størrelsesklasse, hvilket betyder, at man ikke kan se det hverken med det blotte øje eller med kikkerter. Der skal en fotografisk langtidseksponering til. Lysstyrken er dog stor

nok til, at enhver anden, som så på billedet, vil have set planeten. Man er derfor ved at lede ældre plader igennem for om muligt at få nogle flere positioner, således at man kan regne den nøjagtige bane ud.

Intet uden for Pluto

Når talen har drejet sig om flere planeter i Solsystemet, har man altid ment planeter uden for Plutos bane, men i dag er de fleste astronomer enige om, at der ikke er større planeter derude. Hvis der var, ville man kunne se deres indvirkning (de såkaldte planetperturbationer) på de andre planeters baner.

Selvfølgelig kan der være miniplaneter og objekter på størrelse med asteroiderne derude, men dem vil man ikke kunne se med de kikkerter, som er til rådighed i dag.

Hvad véd man så om Objekt Kowal? Ja, som nævnt ved man, at den ligger et sted imellem Saturns og Uranus' baner, 16 til 17 gange længere fra Solen end Jordens afstand. Omløbstiden kender man ikke endnu, men den ligger et sted imellem 66 år (svarende til et cirkulært kredsløb) og flere hundrede år, hvis banen er aflang.

Hvad er det?

Det er helt sikkert, at det er det mindste objekt, som nogen sinde er opdaget så langt ude. Antager man, at overfladen er mørk og kraterdækket som Månens, er diameteren imellem 300 og 500 km. Hvis overfladen er mørkere, er Objekt Kowal 650 km, og hvis den er lysere, kan diameteren være så lav som 150 km. Problemet er så, hvad slags objekt det drejer sig om. En asteroide er det ikke, idet det ligger langt fra asteroidebæltet, som jo groft taget er området mellem Mars og Jupiter. Størrelsesmæssigt er Objekt Kowal mindst nummer tre efter asteroiderne Ceres, Pallas og Vesta, og er der ét objekt, kan der også være flere, så der er mulighed for, at der findes et asteroidebælte ekstra, og at Objekt Kowal er en af de større

asteroider i dette. Lige efter offentliggørelsen af opdagelsen slog den amerikanske presse sagen stort op og fortalte, at der var fundet en ny planet. Det er dog noget overdrevet at kalde et objekt, som er mindre end en tiendedel af Månens diameter, for en planet. Der er også en mulighed for, at det drejer sig om en komet i en usædvanlig bane; men kun videre forskning kan give løsningen på problemet. I mangel af bedre betegnelse kaldes objektet indtil videre for en miniplanet.

Hvad skal barnet hedde?

Der er tradition for, at den astronom, som opdager et nyt himmellegeme, har ret til at navngive det inden for visse retningslinier, og Kowal har da også tænkt på et navn »baseret på traditionel mytologi«, som han siger. Navnet bliver dog ikke afsløret, før man har vished for objektets art. Viser det sig, at det er en komet, kommer den dog helt sikkert til at hedde Kowal i overensstemmelse med traditionen for komet.

Hvad det så end er, så er det sikkert, at Sol-systemet endnu har mange overraskelser tilbage. Dette tyder både opdagelsen af Objekt Ko-

wal og opdagelsen, også i 1977, af Uranus' ringsystem på.

Sammendrag fra

New Scientist 17. nov. 1977 og

TIME Magazine 21. november 1977.

SIDSTE!

Man er nu ifølge *Sky & Telescope* for januar 1978 så sikker på, at der er tale om en nyopdaget planet, at man har villet røbe navnet. Kowal har døbt den *Chiron* (eller Cheiron) efter en mild og venlig kentaur (disse fortræffelige væsener med hesteunder- og menneskeoverkrop). Han var læge og jæger og tog sig desuden af opdragelsen af bl. a. Achilles (med den sårbare hæl), Asklepios (lægekunstens gud med slangestaven) og Jason (med det gyldne skind). Endelig må det nævnes, at stjernebilledet *Kentauren* faktisk er den selvsamme Cheiron.

Den nye miniplanet har en excentrisk (0,3786) omløbsbane på 50,7 år, og selv om den det meste af tiden holder sig mellem Saturn og Uranus, tager den under noget af sin egen bane et smut ind mellem Saturn og Jupiter.

UFO-NYT's brevkasse

FREMDRIFT

I UFO-NYT nr. 4/77 bringer I en artikel om UFO-fremdrift (som har været bragt før i andre UFO-blade).

Hvis jeg skal være ærlig, tvivler jeg stærkt på, at det er sandt, fordi personer, der rapporterer om UFO-observationer, ser dem klart lysende-skinne. Dette skulle ikke være muligt, når der strømmer varme gasser ned langs UFO'ets sider. Tænk bare på hvor flimret og utydeligt landskab og fly er, når en flyvemaskine har motorerne gående, så »udstødningen« strømmer forbi ens øjne.

Venlig hilsen

Finn Olesen, Svenstrup J.

Tak for brevet, som jeg gerne vil give et par kommentarer med på vejen. Da vi første gang så denne artikel, var vi heller ikke så varm på

den. National Enquirer er ikke verdens mest troværdige tidsskrift. På trods af denne konstatering kan det af og til være fristende at sakse en artikel fra dette blad for evt. at få en beretning lidt hurtigere frem.

I første omgang besluttede vi at få lidt flere oplysninger frem i sagen. Derfor lod vi artiklen vente. Da vore forsøg på at skaffe oplysninger ikke blev kronet med held, besluttede vi alligevel at bringe artiklen. I den mellemliggende periode har også andre UFO-blade herhjemme derfor nået at bringe denne artikel.

Det mest spændende ved oplysningerne er jo, at vi kender Dr. Claude Poher som en seriøs UFO-forsker med egne undersøgelser af UFO-rapporter. Dernæst skulle der endvidere være tale om, at det franske videnskabernes Akademi skulle have publiceret de tre forskeres ar-

bejde. Dette betyder almindeligvis, at der ikke skulle være tale om »det rene gas«.

Vi prøver stadigvæk via nye kanaler at få bekræftelse på de i artiklen fremførte oplysninger. Indtil videre må man tage oplysningerne med en vis skepsis, men vi finder dem så interessante, at vi på et senere tidspunkt her i UFO-NYT vil fortælle mere om, hvad vore undersøgelser førte til.

Venlig hilsen
Ole Henningsen

BERMUDA OG OMEGN

Fornylig har jeg læst den interessante bog »Bermudatrekanten«.

Ja, jeg må nærmest sige, jeg »slugte« den! Hvordan stiller UFO-NYT sig til dette interessante emne?

Endvidere kunne jeg godt tænke mig at vide, om der er fremkommet oplysninger om nye hændelser i dette mystiske område af vor klode, efter at bogen er skrevet. Kan der blive en artikel om dette emne?

Hvad siger UFO-NYT til forbindelsen mellem observerede UFO'er og de passerede hændelser?

Samtidig vil jeg benytte lejligheden til at sige tak for bladet UFO-NYT, som jeg har modtaget i lang tid. Indholdet spænder jo over både spænding og lærerigt stof, og jeg imødeser hver gang med glæde det næste nummer!

Venlig hilsen
Robert Strube, Kbh. V.

BERMUDA - OG MÅNEN

I lederen i UFO-NYT nr. 1. 1976 lovede I at bringe nogle artikler om henholdsvis Bermudatrekanten og de mærkelige obelisker på Månen.

Da jeg er meget interesseret i disse to ting, ventede jeg spændt på disse to artikler. Jeg er noget skuffet over, at I lover os læsere så spændende læsning, og så ikke skriver så meget som et ord om disse ting.

Jeg håber, jeres samvittighed melder sig, og at I snart får disse to artikler offentliggjort.

Jeg er ellers glad for de mange gode artikler, I offentliggør i UFO-NYT.

Med venlig hilsen
Hans Grau, Aabenraa.

Mange tak for de to læserbreve til disse spalter.

Bermudatrekanten har spøgt i dags- og især ugepressen i efterhånden adskillige år. På det seneste har vi oplevet en enorm bølge af nye bøger om dette emne, som der lige i øjeblikket er mange penge i for forfattere, der kan deres blindskrift på fingrene. Så har de nemlig lejlighed til at have øjnene i andre skribenters værker, samtidig med at de med deres egen personlige stil stabler en ny bestseller på benene.

Med Bermudatrekanten er det som med UFO'erne: Der skrives den ene bog efter den anden. De fleste er afskrifter af de andre i forskellige versioner. Der findes et vist antal »klassiske tildragelser«, som man kan manipulere lidt rundt med, og man kan evt. skaffe sig et par autoritative udtalelser om dette og hint. Antydninger af hemmeligholdelse af afgørende oplysninger i visse af sagerne eller løsningen på dem er også en god salgsvare.

Tilbage bliver et vist antal hændelser, hvor skibe og fly tilsyneladende er forsvundet på ejendommelig vis uden spor. Disse tildragelser bliver af nogle forfattere sat i forbindelse med UFO'er. Bortførelser af besætninger til fremmede verdener i tid og rum er blevet nævnt som forklaringer på disse tilsyneladende mystiske forsvindingsnumre.

Vi har ikke i SUFOI oplysninger, som ikke er tilgængelige for alle andre. Hvad vi har, er en meget skeptisk holdning til, at tildragelserne i virkeligheden har fundet sted, som det er anført af de forskellige forfattere. Denne antagelse får desuden næring, når vi læser en bog, skrevet af en forskningsbibliotekar, Lawrence Kusche, fra Arizona i USA. Han har prøvet at gå tæt på flere af beretningerne fra Bermudatrekanten. Men det har hele tiden vist sig, at beretningerne falder fra hinanden, når de går efter i sømmene. Tilsyneladende tåler disse »søforklaringer« ikke et nøjere eftersyn.

Det har hele tiden været vor agt at bringe en artikel om Bermudatrekanten, selv om dette emne egentlig falder lidt uden for vort arbejdsområde. Imidlertid kunne det oprindeligt planlagte materiale ikke anvendes. Derfor er vi i øjeblikket i gang med at kigge nærmere på et nyt materiale, som vi håber at kunne bringe i et af de kommende nr. af UFO-NYT. Samtidig er det vor hensigt at bringe en russisk kommentar til Bermudatrekant-mytten.

Tidsskriftet FORTEANA har desuden i de hidtil udkomne nr. beskæftiget sig en del med

Bermudatrekanten.

Beklageligvis har vi altså ingen sensationelle oplysninger om dette emne. Jeg erkender, at vi med en notits burde have gjort læserne opmærksom på, at artiklen ville blive udskudt til et senere tidspunkt, som forhåbentlig ikke ligger ret langt ude i fremtiden.

Med måneobeliskerne stødte vi ind i nogle vanskeligheder, som vi ikke havde forudset.

Den ene forhindring var mangel på en tilstrækkelig god oversættelse fra russisk til dansk af det materiale, som vi havde fået hjem fra Lenin Biblioteket i Moskva om obeliskerne. Den forhindring er nu ryddet af vejen.

Dernæst ville vi gerne have nogle flere facts fra den amerikanske rumfartsstyrelse NASA

ang. det aktuelle foto. Kommunikationen med NASA har været meget besværlig, men nu ser det ud til at gå i orden. Vi er meget optimistiske med hensyn til at kunne offentliggøre materialet i foråret 1978 i endelig form.

Vi har taget kritikken til efterretning, og vi vil fremover bestræbe os på at informere læserne om de ændringer, der måtte opstå vedr. planlagte artikler og emner.

Tak for de i øvrigt pæne ord om UFO-NYT. Det er opmuntrende for redaktionen at modtage sådanne tilkendegivelser. Det er til stor støtte i det daglige fritidsarbejde.

Venlig hilsen
Ole Henningsen

RUMFARTS-notiser

tortsat fra side 17

SIRIO. Satellitten blev anbragt i en geostationær bane ved 15° vestlig længde, lige syd for Afrikas vestkyst. Sirio's primære formål er at undersøge problemerne ved forplantningen af radiobølger med superhøje frekvenser under forskellige vejrtilstande. Sirio vejer 398 kg incl. sin baneændrings-boostermotor.

Spt. 19/11

VOYAGER 1: Den 5. september opsendtes Voyager 1 - »søster« til Voyager 2 - fra Cape Canaveral. Selv om Voyager 1 er opsendt senere end Voyager 2, når den alligevel først frem til Jupiter, nemlig den 5. marts 1979. Voyager 2 når Jupiter den 10. juli samme år.

Spt. 19/11

/Fl. a:

UFOer i Hvidovre!

Fik De set udstillingen »20 år med UFOer« på Københavns Rådhus? Hvis ikke, så besøg Hvidovre Medborgerhus, hvor SUFOI har en kæmpeudstilling fra 26. januar til 15. februar. Hvidovrevej 280. Åben 10-20, lørdag 10-16, søndag lukket.

UFO-78

afholdes i dagene 22.-29. juli i Møllerup-centret ved Agerskov.

Man kan bo og spise på stedet.

Programmet kan rekvireres hos:

Åbenrå UFO-gruppe
v/ Ole K. Christensen
Hesseldam 32
6200 Åbenrå
Tlf.: (04) 62 56 48

Husk at vedlægge frankeret (1,10) svarkuvert i A5 størrelse.

Vil De bytte gamle numre af UFO-NYT?

Mange har sikkert nogle gamle dubletter af UFO-NYT liggende til ingen nytte, mens andre har huller i samlingen.

Send de overskydende numre og/eller en liste over hvad De mangler til mig, så vil jeg forsøge at organisere et bytte eller salg, til F. EKS. kr. 5,00 pr. nummer.

Ole J. Knudsen,
Høegh Guldbergsgade 51
8000 Århus C.
tlf. (05) 19 88 90

Nu kommer UFOerne

– på storfilm, der måske kan sætte fart i udviklingen

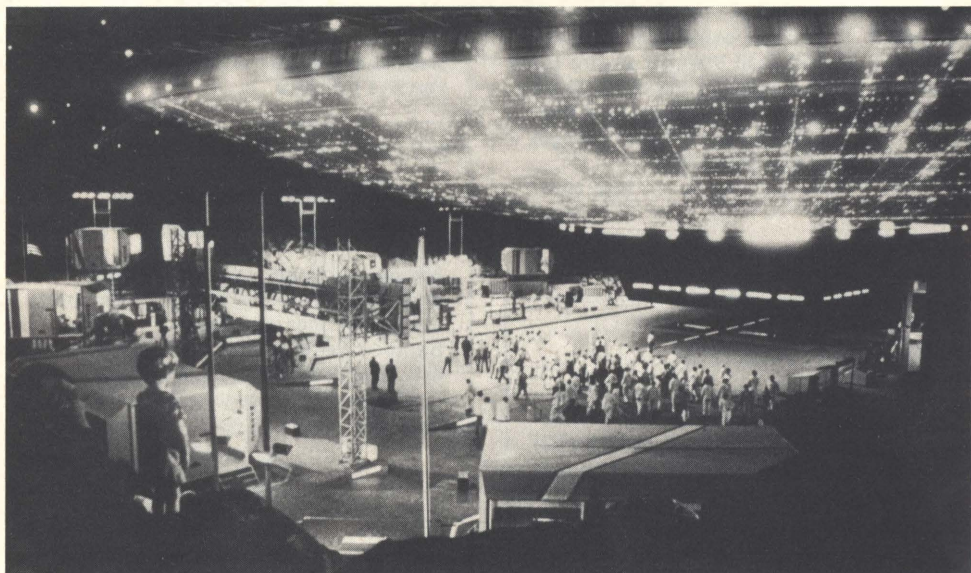
Steven Spielbergs længe ventede film »Close Encounters of the Third Kind« kommer nu til vor verdensdel. Den har Europapremiere i Stockholm d. 24. februar, – og fra d. 3. marts kan københavnske biografgængere strømme til 3 Falke Bio for at se den. Og det er præcis, hvad de vil gøre, hvis vi skal gætte os til noget ud fra forholdene i USA og Canada, hvor filmen i løbet af blot de 2 første uger skabte rekordomsætning på 25 mill. \$.

På dansk har filmen (ligesom i Sverige) fået titlen NÆRKONTAKT AF TREDJE GRAD. Udtrykket er ikke helt godt, for Close Encounters beskriver – i professor J. Allen Hyneks inddeling*) – blot en nærobervation; men »nærkontakt« har en bedre »rytme« og en større publikumsappel end det noget tunge »nærobervation«.

Det er ikke uden grund, vi nævner Hynek, for han har i høj grad været inde i billedet. Som verdens vel nok førende ekspert på området har Hynek fungeret som teknisk konsulent. Han anbefalede Spielberg at basere filmens hændelser i størst mulig grad på »virkelige« UFO-rapporter. Derfor har »Nærkontakt« også fået en anden karakter end berømte science fiction film som klassikeren »2001« og den aktuelle succes, rumeventyret »Stjernekrigen«. Hynek siger selv herom: »Forskellen mellem »2001«, »Stjernekrigen« og »Nærkontakt« er, at folk, der har set de to første, ikke vil finde på at sige: 'dette her kunne godt ske for mig'. Det kunne de, når de har set »Nærkontakt«.

Det er netop filmens store styrke, at den tager udgangspunkt i almindelige gennemsnitsamerikaneres møde med det ukendte. Den mandlige hovedperson, Roy Neary (spillet af Richard Dreyfuss, kendt fra bl. a. Spielbergs første kæmpesucces »Dødens Gab«), arbejder for et elektricitetsselskab og bliver sendt ud for at finde årsagen til en mystisk strømafbrydelse. På vejen oplever han ting, der skræmmer ham – og naturligvis vil ingen tro ham. Vi følger Roy og andre UFO-observatører, heriblandt en kvinde fra nabolaget, Jillian og hendes

Moderskibet med Barry i forgrunden.

Roy Neary bliver blændet af et fantastisk lys, da han er ude for at finde årsagen til et strømsvigt.

3-årige søn Barry samt en mystisk hær af forskere, anført af franskmænden Lacombe (François Truffaut). Roy og Jillian vender op og ned på deres tilværelser i et vildt forsøg på at arrangere et møde med de fremmede, og de forskellige tråde samles i filmens storslåede højdepunkt: den faktiske kontakt mellem mennesket og de fremmede, der optager filmens sidste 40 minutter.

Kritikerne er enige om, at »Nærkontakt« er en stor oplevelse, milevidt fra de almindelige science fiction film med mere eller måske især mindre venligtsindede rumvæsener. Der er ingen »små grønne mænd« med antenner på hovedet – i det hele taget har Spielberg og hans trick-ekspert (Douglas Trumbull, der også skabte de specielle effekter i »2001«) lagt vægt på at illustrere UFOerne så lidt håndfast, at tilskueren selv i sin fantasi skal udfylde enkelthederne.

Det, der især gør »Nærkontakt« værdifuld set fra UFO-organisationernes side, er det forhold, at Spielberg selv tager problemet alvorligt. Filmen er hans egen, meget personlige opfattelse af, hvordan menneskehedens næste spring fremad kommer til at foregå. Han har siden sin barndom været fascineret af UFOer, og han

ærgres sig den dag i dag over, at han ikke var med på en spejdetur, hvor hans kammerater så en blodrød lyskugle på himlen. Som 16-årig lavede han en 2½ times amatørfilm, der handlede om en invasion af uhyrer fra rummet.

Spielberg havde manuskriptet til »Nærkontakt« færdig, allerede inden »Dødens gab« blev lavet, og det var sidstnævntes succes, der fik filmselskabet Columbia til at turde give ham frie hænder – og ikke mindst 19 mill. \$ – til at lave »Nærkontakt«. Den blev indspillet på 5 måneder allerede i begyndelsen af 1976, og det tog mere end et år at redigere den. Lige fra begyndelsen af produktionen blev alt hemmeligholdt for at sikre, at handlingen ikke blev kendt før premieren. Man forbød teknikere og skuespillere at fortælle om filmen til interviewere, og et specielt vagtmandskab bevogtede døgnnet rundt de steder, hvor der foregik indspilninger – Alabama, Wyoming og Indien. Ja, selv Spielberg blev nægtet adgang en dag, han havde glemt sit adgangskort. En sen aften standsede optagelserne brat, så at alle kunne se, hvad Spielberg mente var et UFO, der passerede hen over himlen. »Alle lå på ryggen med kikkerter for øjnene«, har Melinda Dillon, der spillede den kvindelige hovedperson Jillian, fortalt, »og jeg kan huske, jeg tænkte, at hvis der var fremmede væsener deroppe, der jagttog os, måtte de tro, at jordvæsener var flade og med mær-

Steven Spielberg, den unge mesterinstruktør.

kelige fremstående øjne.« Det viste sig senere, at objektet var en ECHO satellit.

Under optagelserne udviste Spielberg en hæsblæsende energi. »Han arbejdede natten igennem, hver nat, og sov et par timer ind imellem, når han kunne få tid. Hans store campingvogn var udstyret som biograf, og han kørte hele tiden »2001« afvekslende med tegnefilm,« har Dillon fortalt. Det med tegnefilmene er nok noget meget sigende, for »Nærkontakt« er en hyldest til det uskyldige, med en næsten barnligt umiddelbar synsvinkel.

De personer, som får kontakt med UFO-nauterne, er dem, der er mest åbne over for det ukendte, heriblandt drengen Barry, der ikke nærer de voksnes frygt. Kun de uskyldige finder sporene, som leder til landingsstedet, og kun de, som vil følge instinktet, lærer at forstå en smule af de fremmedes specielle, udtalte sprog. (Man mindes Bibelens ord: »lad de små børn komme til mig«). Det er i filmen også muligt at finde direkte paralleller til tegnefilmenes mester, Disney. Blandt andet lader Spielberg et lille UFO komme halsende af sted bagefter nogle store, præcis som det gamle Disney-nummer med den sidste af de syv små dværge eller egerbarnet, der kommer væltende efter de ærværdige voksne. Også en scene, hvor nogle dagligdags husholdningsapparater, lege-

Den lille Barry er nysgerrig og tillidsfuld over for det ukendte.

Mødestedet er Devils Tower bjerget i Wyoming.

tøj m.m. pludselig går amok (iøvrigt til Barrys store fryd), bringer minder om Mikkel Mus i »Troldmandens lærling«, der ikke kan bremse den magiske energi i fejekosten.

Foruden humoren er der åndeløs spænding, betagende scener, tempo og ynde; men over det hele ligger Spielbergs følsomhed, varme og menneskelighed. En amerikansk anmelder kalder filmen »den venligste og varmeste science fiction beretning, der nogen sinde er set.« Set med hans venligtsindede øjne er kontakten mellem mennesket og de fremmede en ophøjlet, betydningsfuld begivenhed – menneskets chance for at blive født på ny. Det eneste, Spielberg polemiserer imod, er kynismen i alle dens mange former, der forkrøbler menneskets fantasi.

Man kan måske fundere lidt nærmere over det forhold, at Spielberg med sine 30 år er født næsten samtidig med begrebet »flyvende tallerkener«. Kan vi vente, at andre i denne generation – opvokset sammen med en mere eller mindre heftig UFO-debat i medierne – når de efterhånden når topstillinger på forskellige felter offentligt vil »bekende« en fordomsfri interesse for emnet? Noget kunne tyde på det.

Når man – som antydte i overskriften – kan håbe på, at »Nærkontakt« måske kan sætte yderligere fart i UFO-interessen, hænger det sammen med filmens holdning. Den realisme og selvfølgelighed, hvormed emnet behandles, vil vel næppe kunne undgå at smitte af på til-

skuerne. Millioner af mennesker verden over vil i løbet af få måneder blive gjort bekendt med – og måske acceptere – ideen om fænomenets eksistens.**) Og et evt. krav om officielle undersøgelser fra en så magtfuld pressionsgruppe vil næppe kunne siddes overhørig af nogen myndighed.

Derfor vil det nok være forsøget værd at overtale venner og bekendte til at se »NÆR-KONTAKT AF TREDJE GRAD« – også de mennesker, De normalt ikke plejer at snakke UFOer med. Så kan De jo altid bagefter fortælle, at skildringen af filmens UFOer og deres manøvrer m.m. i høj grad er baseret på virkelige observationsberetninger.

Vi kan også anbefale Dem at se filmen – selv hvis De ikke normalt går i biografen. Gør evt. den lokale biografdirektør opmærksom på filmen og bed ham om at tage den »på plakaten«.

*) Se Hyneks bog »UFO – dokumenteret, bogladepris kr. 70,30, SUFOI medlemspris kr. 49,75.

**) Filmen blev i december 1977 vist for FN-delegerede ved en særforestilling. I London bliver den præsenteret ved en velgørenhedsforestilling d. 13. marts i overværelse af dronning Elisabeth og hertugen af Edinburgh (der jo tidligere har udtrykt UFO-interesse).

Kilder: Time, 7. nov. 77, Newsweek, 21. nov. 77, Berlingske Tidende 15. jan. 78, presseinformation fra Columbia-Fox m.m.

Oversættelse og bearbejdning:
Ole J. Knudsen og Iver O. Kjems

★ ★ ★ ★

Det store moderskib viser sig for forskerholdet.

José Antônio da Silva's utrolige eventyr

(2)

Som lovet i nr. 6/77 fortsætter vi her den meget spegede historie; desværre bliver der - på grund af pladsmangel - ikke plads til den noget forbløffende konklusion på artiklen. Den vil blive bragt i nr. 2/78.

2. Afrundende tilføjelser til udspejlingen

Disse tilføjelser er meddelt os af dr. Hulvio Brant Aleixo (stifter og leder af CICOANI, universitetsdiplom i psykologi, lærer ved det kommunale fakultet i økonomiske videnskaber. Reserveofficer ved det brasilianske luftvåben), som også er forfatter af foranstående rapport, som vi tro har videregivet, bortset fra enkelte detaljer. Henvisning ang. den komplette rapport: FSR, nov.-dec. 73, samt GEPA Bulletin for marts 75).

2.1. Virkninger på vidnet

De tydeligste virkninger, konstateret af observatøren, bestod i tre åbne sår på skuldrene og det nederste af nakken og tilskrives den ukomfortable hjelm, som han fik på. Der blev ligeledes konstateret en hævelse på det højre knæ, som forhindrede ham i at bevæge sig normalt et par dage.

Hans forældre og hans overordnede bevidner hans udmattelsestilstand den 10. maj: han var afmagret, Solen havde udtørret hans hud. Han udviste på en grov måde en afgjort afsky over for den mad, som man serverede for ham, og han klagede over forstoppelse. Disse symptomer varede ved omkring en uges tid.

Der fulgte derefter en periode, i hvilken vidnet meddelte, at han har lidt af brændende fornemmelser i øjnene. De ledsagedes af en synssvækkelse. Han havde desuden smerter i underlivet, som kunne lokaliseres til en zone, der gik på tværs af den nederste del af maven. Disse smerter var forbundet med voldsomme hovedpiner og med en skærpelse af den bræn-

dende fornemmelse i øjnene, som nu var fulde af tårer. Vidnet forbinder disse virkninger med dem, som han sagde, han havde følt inde i UFOet, da lyset var begyndt at pulser. Hans nærmeste pårørende forsikrede, at han indtil da havde været fuldstændig sund. »Da jeg foreslog ham at lade sig underkaste en komplet medicinsk undersøgelse på militærhospitalet, afslog han det, idet han forklarede, at det ville blive tolket som et påskud til at udeblive fra arbejdet«. (H. B. Aleixo).*) Med tiden forsvandt disse symptomer, de blev mindre og mindre for til sidst at forsvinde helt.

fortsættes i næste nr.

*) *Det er mærkeligt, at en sådan undersøgelse ikke er blevet foretaget; det huskes, at vidnet blev »hemmeligholdt« i 24 timer af sin overordnede, major Célia Ferreira, - mærkeligt ligeledes, når man tænker på den interesse, der allerede tidligere er blevet udvist af det brasilianske luftvåben, når det drejer sig om UFOer.*

Og så var der jyden, der mødte et meget ejendommeligt udseende væsen og spurgte:

- Hvor er De fra?
- Fra Mars.
- Ja, det ka a nok se. Men hvor på Mars?

Se i næste nummer bl. a.:

UFO observeret og fotograferet under flådeøvelsen »Operation Mainbrace« i Nord-søen 1952 - med ikke tidligere offentliggjorte foto. - Detaljerne i USAs præsident Carters UFO-observation - og meget mere.

Har De fornyet Deres abonnement, så der ikke bliver »huller« i leveringen?

Her er nogle af de UFO-materialer, De næsten MÅ have:

»Synspunkter – Tre UFO-artikler«

– om UFOer og kuglelyen – rapportmaterialet – og UFO-observativer, 3 vigtige områder inden for forskningen. 60 sider, ill. SUFOI-medlemspris: **kr. 25,60**

J. Allen Hynek: »UFO – Dokumenteret«

UFO-litteraturens hovedværk. 256 meget tæt skrevne sider med et væld af oplysninger. Ill.

Gl. bogladepris: kr. 68,50 – SUFOI medlemspris: **kr. 49,75**

Debatbogen »UFO og Videnskaben«

6 fremtrædende amerikanske forskere går ind for fortsatte undersøgelser. 136 sider.

Gl. bogladepris: 29,75 – SUFOI medlemspris: **kr. 22,60**

Olavo Fontes: »Trinidad-observationerne«

Den fuldstændige beretning om en af de betydeligste »UFO-klassikere«. 32 sider, ill.

Sufoi medlemspris: **kr. 7,70**

Frank Pedersen/Iver O. Kjems: »UFO-Orientering«

En gennemillustreret, let læst håndbog i UFO-problemet.

120 sider. SUFOI medlemspris: **kr. 10,00**

Den store UFO-plakat

Foto i 4 farver – tekst på 4 sprog. Også en idé til venner i udlandet. Str. 62 x 93 cm.

SUFOI medlemspris: **kr. 25,65**

UFO-emblemet

Et elegant og diskret emblem i fornem guldsmede-kvalitet. 26 mm bredt, med nål, brocher er udsolgt.

SUFOI medlemspris: **kr. 26,50**

UFO-bånd nr. 1

Kassettebånd med ca. 50 min. spilletid. En lang række UFO-beretninger, især fra USA, genfortalt på dansk. SUFOI medlemspris: **kr. 25,65**

UFO-bånd nr. 2

Kassettebånd med ca. 55 min. spilletid. En berømt dansk observation – hvad mener kendte danskere? m. m. SUFOI medlemspris: **kr. 25,65**

Hørespillet »Klodernes Kamp«

Den amerikanske originalversion fra 1938, tilrettelagt af Orson Welles efter H. G. Wells' roman. Kassettebånd. SUFOI medlemspris: **kr. 25,65**

UFO-NYT årgang 1976

264 sider med masser af illustrationer. (Forbehold mod udsolgte numre i årgangen).

SUFOI medlemspris: **kr. 55,00.**

UFO-NYT årgang 1977

Den hidtil største succes! Skynd Dem – der er kun få hele årgange tilbage! Ca. 264 sider. SUFOI medlemspris: **kr. 60,00.**

UFO-NYT årgang 1978

Endnu mere godt stof – og et væld af billeder. Trods de voldsomme prisstigninger:

SUFOI-medlemspris: **kr. 65,00**

Bestilling sker lettest pr. giro 9 11 77 25

SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.

Skriv venligst på modtagerdelen, hvad De vil bestille!

Officiel undersøgelse indledt!

- og (spinkelt) håb om endnu en

Som først røbet på en af den store rådhus-udstillings plancher er der godt nyt fra Frankrig. Her har præsidenten for rumforskningscenteret CNES (Centre National d'Études Spatiales) i sommeren 1977 oprettet et officielt UFO-forskningsprogram. Dets navn er GEPAN, »Groupe d'Étude des Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés«, og der er kommet tilsagn fra alle regeringens førende forskningsorganer - det nationale center for videnskabelig forskning, det astrofysiske institut, det nationale meteorologiske institut, de franske universiteter m. fl. - om aktiv deltagelse i projektet.

GEPANs chef er dr. Claude Poher, leder af bl. a. CNES' afdeling for sporingsraketter og kendt af os for sit arbejde med statistisk behandling af UFO-rapporter og meget andet (Se også Pohers analyse af San José-billederne i dette nummer!).

Og i begyndelsen af dec. havde FN UFO-debat efter anmodning fra Eric Gairy, premierminister i Grenada, en lilleput ø-stat i det caribiske hav. Han opfordrede til »oprettelse af et permanent FN-departement til iværksættelse, koordinering og offentliggørelse af resultaterne af udforskning af emnet UFOer og beslægtede fænomener.« I indledningstalen foreslog Gairy også, at man gjorde 1978 til FNs internationale UFO-år. Efter Gairy selv talte Grenadas FN-ambassadør i godt 1½ time om UFOer, hvorefter mødets leder foreslog en genoptagelse af debatten senere, så medlemmerne fik tid til at sætte sig ind i det store emne.

Kilder:

*International UFO Reporter efterår 1977,
Weekendavisen 16. dec. 1977*

/IOKj.